

Deontologia veterinària

Benestar animal en parcs zoològics

Treball presentat per:

Manera, Maria

Palazón, Anna

Janés, Clara

Curs acadèmic 2010-2011

Facultat de veterinària (21/01/2011)

Índex

1. Introducció
2. Legislació
 - 2.1. Directiva europea
 - 2.2. Directiva espanyola
 - 2.3. Directiva catalana
 - 2.4. Discussió
3. Disposicions no legals
4. Valoració pràctica del benestar animal
 - 4.1. Estereotípies
 - 4.2. Enriquiment ambiental
5. Enquestes
6. Entrevista
7. Conclusions
8. Bibliografia
9. Annexes

1. Introducció

El benestar animal és un concepte difícil de definir ja que és difícil de mesurar objectivament i comporta un judici de valor.

El benestar implica que les necessitats fisiològiques més bàsiques estiguin cobertes. Implica també, que l'animal s'hagi criat en unes condicions de vida que li permetin, només desenvolupar-se correctament, sinó tenir el mínim d'experiències negatives. A més a més l'animal ha de tenir total llibertat per expressar el comportament natural propi de l'espècie.

L'interès pel benestar dels animals va aparèixer com una preocupació per l'estat dels animals de granja als països europeus a mitjans del segle XX. Sorgeix com a resposta als sistemes de cria intensiva. En els últims 25-30 anys és quan s'ha donat impuls a l'interès pel benestar animal i se n'ha pres consciència.

És un concepte ambigu, difícil de definir des d'un punt de vista científic, perquè deriva d'una preocupació ètica d'origen social. Una possible definició: estat de l'animal que es troba en harmonia amb el medi, que té salut física i mental i té cobertes les seves necessitats específiques.

Un cop definit el concepte, des d'un punt de vista teòric, ens plantejem valorar si a la pràctica s'assoleix. Així doncs, la nostra hipòtesi és: ¿es troben els animals dels zoològics en un estat de benestar?

En consultar el marc legal que regula tot el que inclou benestar animal en zoològics, hem constatat que aquesta legislació imposa un mínim, però no garanteix el benestar. Per aquest motiu, paral·lelament es creen associacions que promouen la conservació d'espècies i el seu benestar. Amb aquest objectiu, les associacions creen programes de conservació i cria d'espècies en perill d'extinció, i fan un seguiment de les poblacions animals dels diferents zoològics adherits. També compten amb llibres genealògics de cada espècie, per portar un control del programa de cria. Per altra banda també duen

a terme un control de compliment de requisits necessaris per formar part de l'associació.

Com hem dit anteriorment, el benestar animal és un aspecte difícil de valorar, ja que depèn d'una visió subjectiva i antropomòrfica. Per això hem inclòs un apartat on es reflecteix a efectes pràctics la problemàtica de tenir animals en captivitat, i com es pot millorar l'entorn per minimitzar aquests problemes.

Al tractar-se d'un tema de sensibilitat social, hem fet una enquesta, per tal de conèixer la opinió pública referent al benestar i l'existència dels zoos.

I a fi de veure una situació real hem visitat el zoo de Barcelona acompanyats del veterinari, el qual vam entrevistar.

Finalment, presentem un apartat de conclusions.

2. Legislació

A continuació s'exposa la legislació més rellevant referent al manteniment d'animals salvatges en parcs zoològics, a nivell europeu, espanyol i català (*legislació completa a l'annex 1*). Esmentar que a nivell de legislació catalana només existeix un decret legislatiu de protecció d'animals, però aquest inclou alguns capítols de nuclis zoològics. És important tenir clara, abans de tot, la definició de parc zoològic. Segons la directiva europea del 1999/22/CE, relativa al manteniment d'animals salvatges en parcs zoològics:

Article 2. Definició

A efectes de la present Directiva, per "parcs zoològics" s'entendran tots els establiments permanents on es mantinguin animals vius d'espècies silvestres per la seva exposició al públic, durant set o més dies al any però no els circs, les tendes d'animals ni els establiments als que els Estats membres eximeixin dels requisits de la present Directiva per no exposar un número significatiu d'animals o espècies al públic i per no posar en perill els objectius de la mateixa.

2.1. Directiva europea

Directiva 1999/22/CE del Consell, de 29 de març de 1999, relativa al manteniment d'animals salvatges en parcs zoològics

Article 3. Requisits aplicables als parcs zoològics

- participació en la investigació que redundi en la conservació d'espècies, o formació en tècniques pertinents de conservació, o intercanvi d'informació sobre la conservació d'espècies o, quan procedeixi, cria en captivitat, repoblació o reintroducció de espècies en el medi silvestre;

- foment de l'educació i de la presa de consciència pel públic en que respecti a la conservació de la biodiversitat, en particular facilitant informació sobre las especies exposades i els seus hàbitats naturals;
- allotjament dels animals en condicions que persegueixin la satisfacció de les necessitats biològiques o de conservació de cada espècie, entre altres coses proporcionant a les espècies els recintes adequats a cada una d'elles i mantenint un nivell elevat en la cria d'animals, amb un programa avançat d'atenció veterinària preventiva i curativa i de nutrició;
- prevenció de la fugida dels animals per evitar possibles amenaces ecològiques a les espècies indígenes i prevenció de la introducció de plagues i paràsits de procedència exterior;
- manteniment dels registres actualitzats de les col·leccions del parc zoològic adaptats a las espècies registrades.

2.2. Directiva Espanyola

Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics.

CAPÍTOL II. MESURES DE CONSERVACIÓ.

Article 3. Mesures de benestar animal, profilàctiques i ambientals

Els parcs zoològics queden obligats al compliment de les mesures de benestar dels animals en captivitat, profilàctiques i ambientals indicades a continuació i, en el seu cas, a les establertes per les comunitats autònomes:

- a.- Allotjar els animals en condicions que permetin la satisfacció de les seves necessitats biològiques i de conservació.

b.- Proporcionar a cada una de les espècies un enriquiment ambiental de les seves instal·lacions i recintes, amb l'objectiu de diversificar les pautes de comportament que utilitzen els animals per interaccionar amb el seu entorn, millorar el seu benestar i, amb això, la seva capacitat de supervivència i reproducció.

c- Prevenir la transmissió de plagues i paràsits de procedència exterior als animals del parc zoològic i, d'aquests a les espècies existents fora del parc.

d- Evitar la fugida dels animals del parc zoològic, en particular d'aquelles espècies potencialment invasores, amb el fi de prevenir possibles amenaces ambientals i alteracions genètiques a les espècies, subespècies i poblacions autòctones, així com als hàbitats i els ecosistemes.

Article 4. Programes

Els parcs zoològics queden obligats a l'elaboració, desenvolupament i compliment dels programes indicats a continuació i, en el seu cas, a les establertes per les comunitats autònomes:

a) Programa de conservació «ex situ» d'espècies de fauna silvestre que, al realitzar-se fora del seu hàbitat natural, ha d'estar orientat a contribuir a la conservació de la biodiversitat, pel que ha de constar d'una o varies de les següent activitats:

1. Participació en un programa d'investigació científica que redundi en la conservació d'espècies animals.
2. Formació en tècniques de conservació d'espècies animals.
3. Intercanvi d'informació per la conservació d'espècies animals entre zoològics i organismes públics o privats implicats en la conservació de les espècies.

4. Participació, quan procedeixi, en un programa de cria en captivitat amb fins de repoblació o reintroducció d'espècies animals en el medi silvestre o de conservació de les espècies.

b) Programa de educació dirigit a la conscienciació del públic en que respecte a la conservació de la biodiversitat, i comprensió de les següents activitats:

1. Informació sobre les espècies exposades i els seus hàbitat naturals, en particular del seu grau d'amenaça.

2. Formació del públic sobre la conservació de la fauna silvestre i, en general, de la biodiversitat.

3. Col·laboració, en el seu cas, amb altres entitats públiques i privades per realitzar activitats concretes d'educació i sensibilització en matèria de conservació de la fauna silvestre.

c) Programa avançat d'atenció veterinària, que compregui:

1. El desenvolupament de mesures destinades a evitar o reduir l'exposició dels animals del parc zoològic als agents patògens i paràsits, a enfortir la resistència immunològica i a impedir els traumatismes i intoxicacions.

2. L'assistència clínica dels animals del parc zoològic que estiguin malalts, per mitjà de tractaments veterinaris o quirúrgics adequats, així com la revisió veterinària periòdica dels animals sans.

3. Un pla de nutrició adequada dels animals.

Article 5. Personal especialitzat i mitjans materials.

Els parcs zoològics han de disposar del personal necessari especialitzat i dels mitjans materials adequats per la execució de les mesures de benestar, profilàctiques,

ambientals i de seguretat indicades en l'article 3, així com per el desenvolupament i compliment dels programes senyalats en l'article 4 d'aquesta llei.

Tant el personal com els mitjans hauran de ser acords amb les necessitats derivades de les col·leccions d'animals de cada parc zoològic. La formació continua del personal a càrrec dels animals estarà basada en l'avaluació del coneixement dels animals silvestres, de la seva conservació i especialment del seu benestar.

2.3. Directiva Catalana

DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

Títol IV. Dels nuclis zoològics

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 21. Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

- a) Inscriure's en el Registre de nuclis zoològics del departament competent en matèria de medi ambient.
- b) Dur un llibre de registre oficial, diligenciat per l'Administració competent, en què es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de la seva identificació.
- c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per evitar el contagi en els casos de malaltia, o per tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.
- d) Tenir en lloc visible l'acreditació de la seva inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracti d'establiments d'accés públic.

e) Tenir les mesures de seguretat necessàries per evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per evitar danys o atacs als animals.

f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.

g) Tenir a disposició de l'Administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.

h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i de ser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

2.4. Discussió

Les legislacions anteriorment esmentades ens determinen un mínim a complir, ens obliguen a promoure i mantenir el benestar animal, però no en determinen les condicions. A efectes pràctics diríem que no ens especifiquen dimensions de les gàbies, nombre d'animals per gàbia, programes d'enriquiment, clima etc. de cada espècie, a diferència d'una legislació d'animals de producció.

Enfocant-ho des d'un altre punt de vista, les lleis ens obliguen a mantenir un benestar animal, així la mateixa llei ens permetria denunciar un zoo que, per exemple, tingui un tigre en 1m^2 , ja que segur que no promou el benestar del tigre. Un cas real va ser la denúncia a Espanya en el 2006 per incompliment de la directiva de la UE del 1999, on només van quedar exemptes les comunitats autònomes següents: Andalusia, Catalunya, Madrid i el País Basc (*Veure annex 2*).

Tenint en compte aquest aspecte és on ens plantegem ¿les lleis haurien de ser més restrictives? Potser sí, però és necessari tenir uns instruments, unes eines que permetin d'una manera més objectiva del que hi ha fins ara, una bona avaluació del benestar, per tal que legalment es garanteixi. Per posar un exemple, podem trobar un ós bru en una gàbia suficientment gran per un bon estat de l'animal amb unes

dimensions marcades per la llei i tot i així estar pitjor que un altre ós en una gàbia més petita.

Per tant, a dia d'avui, la qüestió és ¿el benestar animal s'aconsegueix a través de les lleis? Les lleis ens donen un mínim, però no el suficient per assolir el benestar animal i per tant s'ha d'anar més enllà, és en aquest punt on apareixen les associacions.

3. Disposicions no legals: WAZA, EAZA o AIZA

En general les tres associacions tenen com a objectiu fomentar i recolzar els zoològics, aquaris i les organitzacions d'idees afins en el benestar dels animals, la educació ambiental i la conservació global.

WAZA (World Association of Zoos and Aquariums)

És una organització mundial que unifica els principis i les pràctiques de més de 1000 zoos i aquaris i estableix pautes per augmentar la conservació. Els objectius més rellevants d'aquesta associació són:

- Promoure la cooperació entre zoos i aquaris referent a la conservació, manteniment i reproducció dels animals.
- Promoure i coordinar la cooperació entre les associacions nacionals i regionals i els seus integrants.
- Promoure l'educació i la investigació mediambiental, i la conservació de la naturalesa.
- Promoure i utilitzar òptims patrons de maneig i benestar animal.

Entre algunes de les aportacions importants de WAZA es troba l'Estratègia Mundial de Zoos i Aquaris per la Conservació (WZCS), un document que estableix les normes i patrons a aconseguir per tots els parcs zoològics i aquaris en les seves activitats i funcions per a aconseguir èxits en la conservació demostrables a llarg termini.

EAZA (European Association of Zoos and Aquaria)

Es d'àmbit europeu, però també avarca parcs zoològics de països como Turquia o Israel entre altres. Les funcions que realitza son similars a las de la WAZA, però inclou i coordina uns programes de cria d'animals amenaçats que permeten garantir la seva variabilitat i viabilitat genètica :

- **EEP** (European Endangered Species Programmes)

Consisteix en un programa de control poblacional de les espècies que es troben en zoos adscrits a l'EAZA i que es considera que estan en perill d'extinció. Per cada espècie, es recull informació de l'estat dels animals, es fan anàlisis genètiques i estudis demogràfics i genealògics, amb l'objectiu d'establir un pla de control i maneig de l'espècie. D'aquesta manera, l'associació pot fer recomanacions als zoos sobre quins animals s'haurien de reproduir i quins no, intercanvis d'animals entre centres, etc. per ajudar a mantenir l'espècie (*veure annex*).

- **ESB** (European Studbooks)

És una base de dades genealògica que conté tota la informació relativa als naixements, morts, trasllats, etc. d'animals d'una determinada espècie entre els centres adscrits a l'associació. Això permet analitzar les tendències de la població i fer recomanacions a l'hora de reproduir o traslladar animals. Si la població d'una espècie en concret decreix i entra en perill d'extinció, s'activa un programa EEP de control i maneig específic (*veure annex*).

AIZA (Asociación Ibérica de Zoos y Acuarios)

Comprèn centres espanyols i portuguesos. Es regeix pels objectius establerts per la pròpia associació pel que fa a conservació, educació, consciència pública, benestar animal, etc. i segueix les recomanacions provinents de les associacions EAZA i WAZA, a les quals pertany. Els seus objectius són:

- Incrementar la relació entre les institucions zoològiques per potenciar el seu nivell tècnic i educatiu.
- Potenciar la imatge dels zoos i aquaris perquè siguin considerats institucions educatives, científiques, protectores de les espècies animals i fomentadors de la biodiversitat, transmetent als ciutadans i responsables

públics l'important paper que aquestes institucions tenen en la conservació de la biodiversitat.

- Vetllar perquè els animals allotjats en els zoos i aquaris gaudeixin de les condicions necessàries per satisfer les seves necessitats biològiques i de conservació, disposin de recintes adequats, mantinguin un alt nivell de cria i tinguin un programa nutricional i veterinari correctes.
- Vetllar pel compliment d'un codi ètic professional estricte.
- Col·laborar amb les Administracions Públiques per configurar un marc regulador, actuant com a portaveu i intèrpret de les institucions zoològiques nacionals.
- Proporcionar serveis a les entitats associades als camps de la informació i col·laboració empresarial.
- Contribuir i facilitar l'intercanvi d'informació entre els membres per mitjà de l'organització de congressos i reunions.
- Representar el sector zoològic ibèric tant a nivell nacional com internacional.

A part d'aquestes associacions n' existeixen d'altres com:

IUCN (International Union for Conservation of Nature)

Organització mediambiental a nivell mundial que fomenta la conservació de la integritat i diversitat de la natura i l'ús ecològicament sostenible dels recursos naturals.

AZA (Association of Zoos and Aquariums)

Associació americana dedicada a la conservació dels animals i la vida silvestre, l'educació per la conservació i el compromís social.

4. Valoració pràctica del benestar animal

Una de les maneres de valorar el benestar animal és mitjançant el comportament. Observar els animals pot proporcionar informació fiable pel que fa al seu benestar, ja que els canvis comportamentals poden precedir els signes clínics de diverses malalties derivades de la falta de benestar. Es poden utilitzar mètodes com la comparació del comportament amb el dels animals en estat salvatge i l'estudi del comportament en situacions d'estrès fisiològic i agut.

4.1. Estereotípies

Les estereotípies s'han definit de moltes maneres. La més acceptada les defineix com a "conductes repetitives en el temps, relativament invariables en la seva forma, sense cap funció biològica aparent i poden aparèixer fora de context " fins el moment actual no han estat observades en animals en llibertat. Tot i no ser l'únic signe de falta de benestar, és un dels més representatius i estudiats, i és fàcilment identificable.

En algunes ocasions, a causa de les estereotípies, poden produir-se lesions o un desgast físic, i aquests animals difícilment podran adaptar-se de nou al medi natural.

L'origen més freqüent és degut a causes ambientals. Un ambient pot resultar inadequat en diferents situacions:

- Conflicte: es produeix en aquelles situacions que l'animal està motivat per a realitzar, simultàniament, dos conductes incompatibles entre sí (mútuament excloents). Aleshores es pot manifestar una tercera conducta que no té relació amb les anteriors.
- Frustració: en aquelles situacions que l'animal vol realitzar una determinada conducta, però no la pot portar a terme.

Les situacions de conflicte i frustració apareixen amb relativa freqüència, però les estereotípies apareixen en aquells contextos en els que el conflicte o la frustració no es resol i es mantenen en el temps de forma repetitiva.

Amb els temps les estereotípies poden independitzar-se del estímul que originàriament les va provocar i apareixen en contextos més generalitzats, és coneix com a emancipació de les estereotípies.

Les estereotípies s'han de tractar o intentar minimitzar, és important evitar el reforç involuntari d'aquestes conductes, intentar corregir les situacions de frustració o conflicte, medicació i enriquiment ambiental.

4.2. Enriquiment ambiental

En la dècada dels 70 es va començar a parlar més atenció a les necessitats físiques, fisiològiques i psicològiques dels animals en captivitat. D'aquesta forma, va aparèixer el concepte de "benestar", entès com l'estat de salut física i mental en el qual els individus estan en harmonia amb el medi. Per tant, el benestar depèn de les condicions artificials en les que es trobin. Unes condicions no adequades poden suposar un risc per la salut física dels animals i l'aparició d'alteracions comportamentals. La correcció de 1985 de "Animal Welfare Act" (USA) de 1970, requereix que els zoos i laboratoris proporcionin un ambient que fomenti el benestar. Això s'aconsegueix mitjançant un bon enriquiment ambiental que no és més que millorar l'entorn dels animals en captivitat perquè s'hi trobin com en el seu hàbitat natural. Ha de basar-se en la conducta natural i ecologia de l'espècie. Consisteix en canvis tant de les instal·lacions com en el maneig dels animals i el seu objectiu és incrementar les oportunitats dels animals per a mostrar les conductes típiques de la seva espècie, permetent un cert grau de control sobre l'entorn, donar-los una estimulació ambiental i social adequada.

La manera principal per la qual es valora el benestar d'un animal és amb el seu comportament. Un increment del benestar mitjançant enriquiment ambiental s'avalua per un augment en les conductes desitjables i un consegüent descens en les conductes indesitjables. Aquestes conductes es valoraran com desitjables i indesitjables considerant les característiques típiques de cada espècie com les adaptacions del procés evolutiu per sobreviure i reproduir-se en un ambient ecològic i social concret. En les programes d'enriquiment ambiental, poden donar-se diferents nivells d'intervenció. Els punts més forts serien un bon enriquiment físic, atenent a la infraestructura del recinte i un bon enriquiment ocupacional mitjançant dispositius d'alimentació.

Actualment es considera que hi ha 6 tipus d'enriquiment ambiental:

- Estructural: modificació del entorn físic, és a dir, canvis en les instal·lacions o proporcionar accessoris que incrementin la superfície útil. Unes instal·lacions estructurades de forma adequada, és a dir, intentant reproduir el més fidelment possible les característiques de l'entorn dels animals en llibertat, tindran una influència positiva en el seu benestar. Depenent de l'actitud de l'animal necessitarà diferents estructures horitzontals, verticals, etc. que li permetin reproduir el seu comportament natural.
- Alimentari: Forma part de l'enriquiment ocupacional, augmentar el temps dedicat per l'animal a l'adquisició de menjar. En captivitat, els animals no fan cap esforç per adquirir l'aliment i el consumeixen en un curt període de temps. En llibertat, en canvi, dediquen moltes hores a buscar aliment i a ingerir-lo. Aquest menor temps dedicat a l'alimentació en captivitat pot implicar l'aparició de conductes alimentàries inadequades com coprofàgia, regurgitacions, agressivitat. Variacions de la dieta, ja sigui incrementant la varietat o la forma de presentació, per exemple, per augmentar les oportunitats d'expressió de conductes com la busca d'aliment.
- Sensorial: estimular diferents camps sensorials, per exemple l'olfactiu mitjançant l'ús d'essències. Fent sonar vocalitzacions gravades d'altres animals o altres sons presents a la natura per desencadenar conductes naturals de resposta. Amb plataformes elevades que permetin accedir visualment a altres instal·lacions, animal i activitats. Afegint preses simulades a les instal·lacions dels depredadors per induir conductes de persecució.
- Social: Les associacions socials formades en captivitat haurien de ser similars a les formades en l'hàbitat natural. Els animals que formen part d'un grup socialitzat interactuen amb ell amb freqüència d'una manera o d'una altra ja sigui a l'hora de menjar, marcar territori o involucrant-se en certes conductes socials. Els responsables del benestar animal i els directors del zoos han d'acceptar la importància de les agrupacions socials naturals a la vida dels animals i tenir en compte quina és l'estructura social característica de l'espècie a l'hora de dissenyar i mantenir una instal·lació
- Lúdic-ocupacional

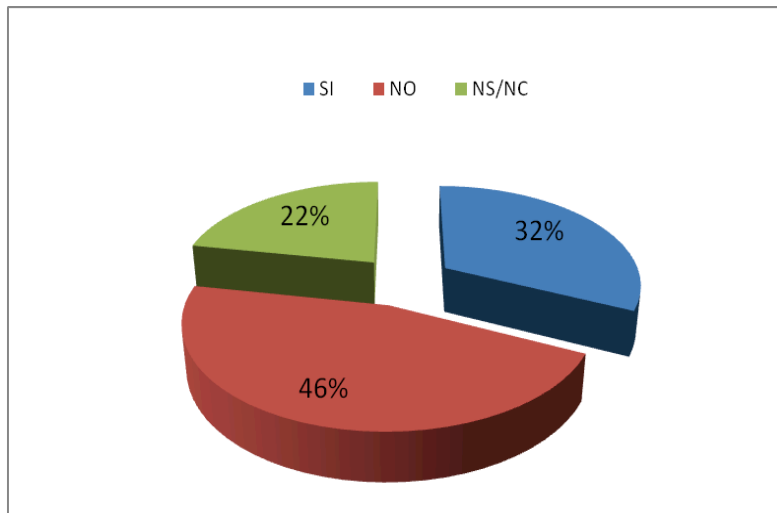
- Entrenament

L'enriquiment ambiental no només té efecte beneficiós per l'animal sinó que afavoreix l'interès dels visitants del zoo i de les persones que interactuen amb els animals.

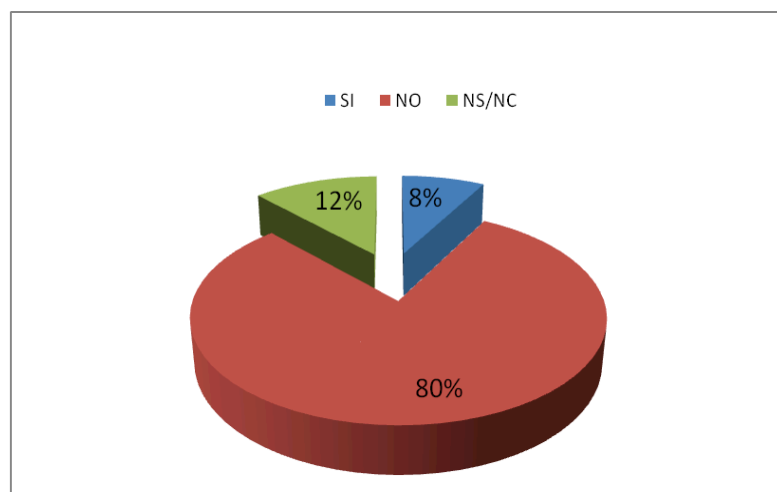
5. Enquesta

Per conèixer l'opinió pública sobre el benestar dels animals i els zoos, hem realitzat una enquesta a 150 persones.

1. Creus que es compleixen les lleis de benestar animal en els parcs zoològics?

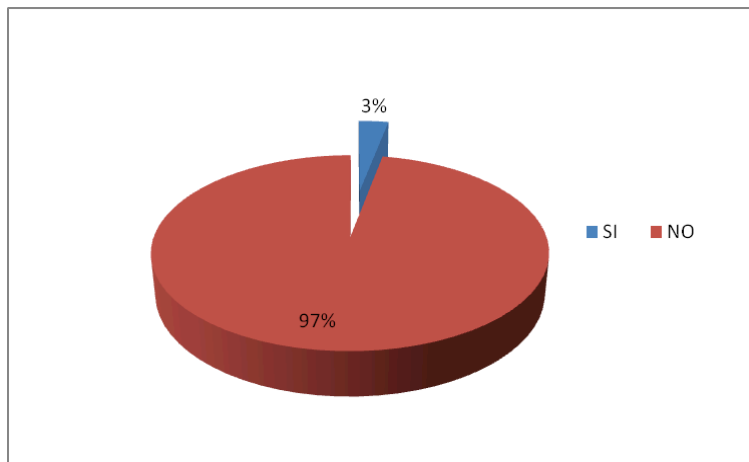
2. Creus que tot i que es compleixin les lleis es garanteix el benestar dels animals?

Les dues preguntes anteriors es poden interpretar de la següent manera: com s'observa en el *gràfic 1* un 46% de les persones no creuen que els zoos en general compleixin les lleis. En el *gràfic 2* un 80% creu que tot i que es compleixin les lleis no es garanteix el benestar dels

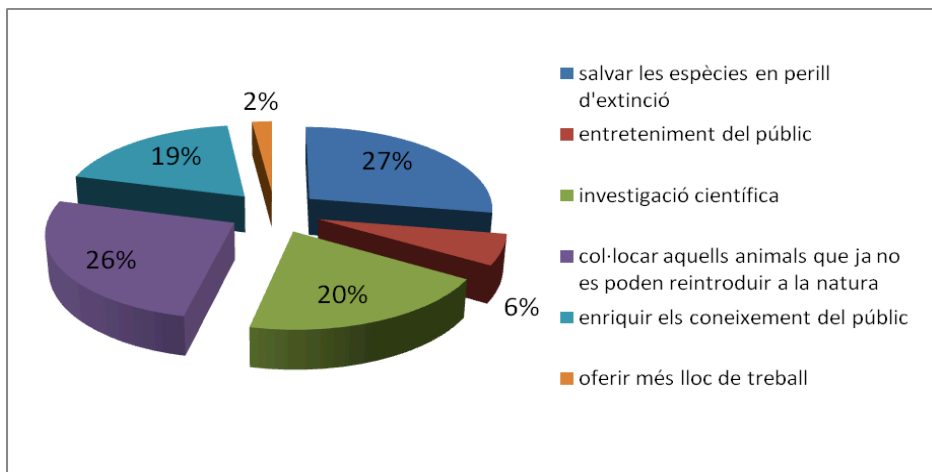
animals. Aquest resultat es pot interpretar de la següent manera, en un zoològic l'estat dels animals no transmet sensació de benestar, i per tant, la imatge que s'enduu el públic és un incompliment de les lleis. I per altra banda aquelles persones que creuen que les lleis es compleixen, tenen la mateixa sensació de falta de benestar dels animals.

3. Sabies que la UE va denunciar Espanya en el 2006 perquè la meitat dels parcs zoològics no complien amb la normativa legal?

Tal i com s'observa quasi el 100% dels enquestats desconeixien aquesta notícia. Aquesta pregunta estava feta amb la intenció de reafirmar que les dues preguntes anteriors es responien en funció d'una opinió pròpia.

4. Tria els arguments a favor dels zoos amb els quals estiguis més d'acord:

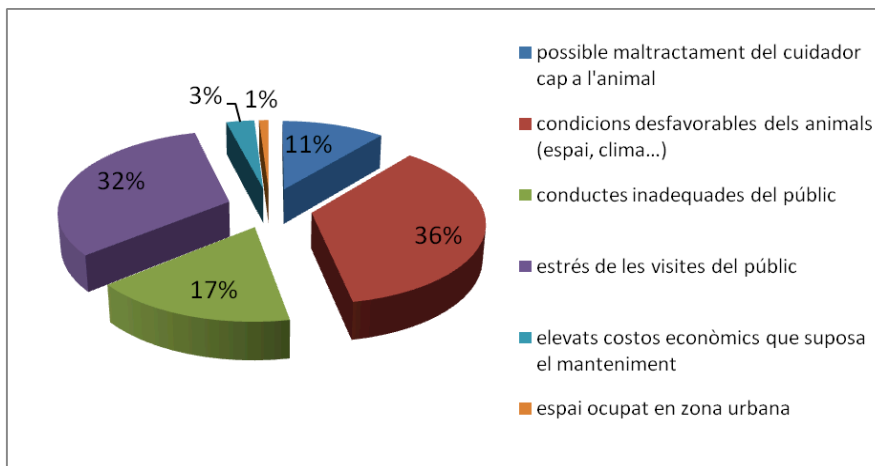

Podríem agrupar els resultats en tres grups:

- interessos a favor de l'animal: protegir espècies en perill d'extinció i cuidar aquells animals que ja no poden retornar a la natura.
- interessos culturals/científics: investigació científica i enriquir coneixement del públic.
- interessos cap a l'home: llocs de treball i entreteniment.

D'aquesta manera podem treure les següents conclusions: es mira més per l'interès de l'animal (53%) que per l'interès cultural/científic (39%), i es té poc en compte el manteniment dels zoos per afavorir l'home (8%).

5. Tria els arguments en contra dels zoos amb els quals estiguis més d'acord:

Els principals motius pels quals la població enquestada no és partidària dels zoos són:

Els animals es troben en condicions desfavorables (36%)

Les visites del públic causen estrès als animals (32%)

Les dues últimes preguntes mostren que la població és conscient que el manteniment en captivitat d'animals salvatges els pot causar malestar.

6. Entrevista

1. Quin és el departament del zoo que s'encarrega del compliment de la legislació?

Tots. Per començar tots estem subjectes a llei. En el cas dels animals, el departament de col·lecció zoològica, som els que estem a càrrec dels animals. L'estructura bàsicament és que els animals estan distribuïts en diferents grups que tenen el seu equip de cuidadors que els atén i en l'aspecte animal hi ha un conservador (un biòleg) que fa la funció de gestió d'aquesta col·lecció i el servei veterinari donem servei/suport a la col·lecció.

2. Creus que les lleis haurien de ser més dures per garantir el benestar?

No serviria de res perquè llavors no es podrien complir en segons quins casos. Les lleis són arbitràries, del moment i responen a una sèrie de condicionants que s'han de tenir en compte i com que són lleis, les hem de complir però la vida no són lleis. Per això, complim el benestar animal en tema legal? És important fer-ho perquè sinó ets susceptible a penes però per sort hi ha coses que estan una mica per sobre d'això i nosaltres hem de treballar amb aquestes coses.

3. El zoo participa a les associacions com el WAZA, EAZA, AIZA?

Aquí vas a parar on toca, el tema social. Sí, nosaltres som membres de EAZA, som membres d'AIZA, som membres de WAZA i en aquest sentit, no és que provem de seguir el que ens diuen sinó que provem de ser membres actius d'aquestes associacions proposant, treballant i participant.

4. Quin paper té el veterinari en el benestar animal, independentment de les lleis.

Aquí al zoo, concretament, nosaltres formem part d'un equip en el qual quan detectes alguna cosa que veus que s'ha de solucionar sigui el que sigui, has de treballar en

equip, amb coordinació amb el conservador, els cuidadors, el director (si cal fer una inversió). De benestar animal en saben més els biòlegs, conservadors que no pas jo. Jo no sé els requeriments d'una girafa, ho sap el conservador que porta girafes, que té la documentació.

5. Hi ha una formació continua del personal del zoo?

Aquí al zoo tenim molta sort i tenim molta exposició al món professional fora, els veterinaris i els biòlegs anem als congressos internacionals, els cuidadors també tenen associacions de cuidadors. De fet aquí tenen un programa de enriquiment ambiental que porten ells. Em poden consultar alguns aspectes més veterinaris, com toxicitat d'algun material que volen utilitzar, però no s'ha de pretendre que el veterinari decideixi tot això, seria un error i inviable, s'ha de treballar amb equip.

6. Es realitzen revisions periòdiques a els animals sans?

No, és inviable, per una qüestió de temps, si tens una població de 1000 animals si els veiessis un cop l'any, tens un any de descoberta. És més útil estar a sobre dels animals que es el que fan els cuidadors i quan hi ha un índex de malaltia nosaltres actuem. Hi ha a zoos que si que es fa, però es una necessitat d'anestèsies amb el seu risc, cal fer un balanç risc- benefici.

7. Creus que hi ha un temps determinat d'adaptació?

Hi ha una fase de sobreestimulació, que tot és nou i t'hi has d'adaptar, i després hi ha un moment que els estímuls que reps ja els incorpora com acceptables. Hi ha molt poca cosa estudiat i en molt poques espècies. L'adaptació dels animals en un ambient nou és una de les feines més crítiques que tenim nosaltres, i es gestiona de varies maneres, una d'elles inclús farmacològica i es poden administrar productes que facin que l'animal no tingui la reacció que tindria de natural i li permeti una millor adaptació. Alguns medicaments donen un efecte molt bo i el que hauria de ser una experiència traumàtica o de gran nivell d'estrès amb una medicació de curta durada aconsegueixen

adaptar-se. Es considera que l'animal està adaptat quan es comporta de manera adequada, menja bé i aquest períodes solen ser curts són situacions amb gran estrès adaptatiu i aquest estrès no pot durar més d'unes poques setmanes.

8. Quin és l'origen dels animals del zoo de Barcelona?

La gran majoria son intercanvis entre zoos, és a dir, en molts cassos un zoo té animals en excendent i es col·loquen a un altre zoo que interressi a nivell europeu, o també es realitzen intercanvis per temes de cria. Però tu no reps res a canvi d'entregar un animal, eventualment pots rebre un goril·la d'un altre lloc, però els animals no són propietat teva els tenim en dipòsit per dir-ho d'alguna manera. Els intercanvis es fan bàsicament per tenir una població sana.

9. El zoo participa en algun programa de conservació de l'espècie per reintroduir-les a l'hàbitat natural?

Sí, a dos nivells. Primer es valora si el manteniment d'una espècie es viable en captivitat, i si ho és, es planteja la reintroducció, tot i que té un percentatge d'èxit molt baix.

10. Es realitzen actuacions de medicina preventiva?

Tenim un control de l'estat sanitari dels animals, tenim molt clar quines malalties hi ha a la població, doncs intentem que estiguin al mínim o per sota de mínim. Quan es detecten paràsits, en els controls rutinaris, es decideix que aquell grup durant un temps es desparasitarà. No s'aplica de forma general. El grau de control sanitari que tenim és molt alt, gràcies a que tenim molt cuidadors, i és molt millor que si anesthesiéssim cada sis mesos a l'animal i el miréssim, així no garantiríem enganxar la malaltia.

7. Conclusions

La idea de benestar és un concepte antropomòrfic, creat per l'home, que apareix com a conseqüència de tenir animals en captivitat. És difícil trobar uns criteris objectius per tal de valorar el benestar. Això dificulta l'aplicació d'unes lleis que s'adaptin millor a les necessitats reals de cada espècie per garantir el seu benestar. No s'han de qüestionar les lleis, ja que aquestes t'obliguen a un mínim, però és necessari anar més enllà de la legislació per obtenir bons resultats. Les lleis són genèriques i proven d'assolir un balanç risc-benefici. Per tant, la garantia del benestar animal depèn de la consciència social que tenen els treballadors d'aquest àmbit i la participació activa dels parcs zoològics en les diferents associacions.

Per altra banda, les lleis obliguen als parcs zoològics a part de la funció lúdica, a participar en programes d'investigació científica a fi de conservar les diferents espècies animals, en l'educació i a la presa de consciència del públic. D'aquesta manera es justifica a tenir animals en captivitat. Gràcies a això, amb el temps s'ha aconseguit una conscienciació del públic en el tema de benestar animal.

Una forma de valorar el benestar, tal com s'ha comentat, és la manifestació de les conductes naturals per part de l'animal, però no podem concloure que no manifestació d'algunes d'elles impliqui falta de benestar. Una altra manera de valorar objectivament el benestar seria la realització d'estudis amb els animals, però en aquest punt, cal tenir en compte els riscos-beneficis que n'obtenim, ja que la manipulació periòdica dels animals suposa un estrès important.

Aparentment, podem pensar, que el veterinari és l'únic responsable de garantir el benestar, però realment és una funció d'equip, on hi participen conservadors gestionant la població animal, cuidadors que s'ocupen d'ells diàriament i un servei veterinari que dona servei i suport a la col·lecció.

Finalment, respondre a la hipòtesi plantejada és un tema complicat, ja que el que nosaltres podem considerar benestar animal, no té perquè coincidir amb el benestar real. Per això la dificultat en crear unes lleis adients.

8. Bibliografia

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31999L0022:ES:HTML>

<http://www.seguridadpublica.es/2008/10/ley-312003-de-27-de-octubre-de-conservacion-de-la-fauna-silvestre-en-los-parques-zoologicos/>

http://www20.gencat.cat/portal/site/portaljuridic/template.PAGE/menuitem.d15a4e5dfb99396dc366ec10b0c0e1a0/?javax.portlet.tpst=ba5f51819ed19d6c56159f10b0c0e1a0&javax.portlet.prp_ba5f51819ed19d6c56159f10b0c0e1a0=action%3Dfitxa%26documentId%3D492668%26mode%3Dsingle%26searchId%3D88272%26language%3Dca_ES&javax.portlet.begCacheTok=com.vignette.cachetoken&javax.portlet.endCacheTok=com.vignette.cachetoken

<http://www.eaza.net>

http://www.eaza.net/activities/cp/yearbook20072008/30_Bear_TAG.pdf

<http://www.aiza.org.es>

<http://www.iucn.org>

<http://www.waza.org>

<http://www.zoobarcelona.cat/>

M. E. Allens et al., 1986. Zoo & wild animal medicine. Ed. Saunders Company (EEUU)

9. Annexes

Annex 1

Directiva 1999/22/CE del Consejo, de 29 de marzo de 1999, relativa al mantenimiento de animales salvajes en parques zoológicos

Diario Oficial n° L 094 de 09/04/1999 p. 0024 - 0026

DIRECTIVA 1999/22/CE DEL CONSEJO

de 29 de marzo de 1999

relativa al mantenimiento de animales salvajes en parques zoológicos

EL CONSEJO DE LA UNIÓN EUROPEA,

Visto el Tratado constitutivo de la Comunidad Europea y, en particular, el apartado 1 de su artículo 130 S,

Vista la propuesta de la Comisión,

Visto el dictamen del Comité Económico y Social(1),

De conformidad con el procedimiento establecido en el artículo 189 C del Tratado(2),

Considerando que el Reglamento (CE) n° 338/97 del Consejo, de 9 de diciembre de 1996, relativo a la protección de especies de la fauna y flora silvestres mediante el control de su comercio(3), establece que la importación en la Comunidad de especímenes vivos de un gran número de especies ha de estar subordinada a que se acredite disponer de instalaciones adecuadas para su albergue y cuidado; que dicho Reglamento prohíbe la exhibición pública con fines comerciales de especímenes de las especies enumeradas en el anexo A, salvo en caso de que esté justificada una excepción concreta con fines educativos, o para investigación o cría;

Considerando que la Directiva 79/409/CEE del Consejo, de 2 de abril de 1979, relativa a la conservación de las aves silvestres(4), y la Directiva 92/43/CEE del Consejo, de 21 de mayo de 1992, relativa a la conservación de los hábitats naturales y de la fauna y flora silvestres(5), prohíben la captura, el mantenimiento y el comercio de un gran número de especies y prevén excepciones en determinadas circunstancias, como investigación y enseñanza, repoblación, reintroducción y cría;

Considerando que la correcta aplicación de la legislación comunitaria actual y futura en materia de conservación de la fauna silvestre, así como la necesidad de garantizar que los parques zoológicos desempeñen debidamente su importante papel en la educación pública, la investigación científica y la conservación de las especies, hacen necesario el establecimiento de una base común para la legislación de los Estados miembros relativa a la autorización e inspección de los

parques zoológicos, el mantenimiento de animales en los parques zoológicos, la formación del personal y la educación del público visitante;

Considerando que la Comunidad debe intervenir para que los parques zoológicos de la Comunidad contribuyan a la conservación de la biodiversidad con arreglo a la obligación comunitaria de adoptar medidas en materia de conservación ex situ, con arreglo al artículo 9 del Convenio sobre la diversidad biológica;

Considerando que algunas organizaciones como la Asociación europea de zoológicos y acuarios han establecido directrices para el cuidado y alojamiento de los animales en los parques zoológicos que podrían ser de utilidad, cuando proceda, para el establecimiento y adopción de orientaciones nacionales,

HA ADOPTADO LA PRESENTE DIRECTIVA:

Artículo 1

Objetivos

Los objetivos de la presente Directiva son proteger la fauna silvestre y conservar la biodiversidad mediante la adopción, por parte de los Estados miembros, de medidas relativas a la autorización e inspección de los parques zoológicos en la Comunidad, potenciando así su papel en la conservación de la biodiversidad.

Artículo 2

Definición

A efectos de la presente Directiva, por "parques zoológicos" se entenderán todos los establecimientos permanentes en donde se mantengan animales vivos de especies silvestres para su exposición al público, durante siete o más días al año pero no los circos, las tiendas de animales ni los establecimientos a los que los Estados miembros eximan de los requisitos de la presente Directiva por no exponer un número significativo de animales o especies al público y por no poner en peligro los objetivos de la misma.

Artículo 3

Requisitos aplicables a los parques zoológicos

Los Estados miembros deberán adoptar medidas de conformidad con lo previsto en los artículos 4, 5, 6 y 7 para garantizar que todos los parques zoológicos cumplan las siguientes medidas de conservación:

- participación en la investigación que redunde en la conservación de especies, o formación en técnicas pertinentes de conservación, o intercambio de información sobre la conservación de especies o, cuando proceda, cría en cautividad, repoblación o reintroducción de especies en el medio silvestre;
- fomento de la educación y de la toma de conciencia por el público en lo que respecta a la conservación de la biodiversidad, en particular facilitando información sobre las especies expuestas y sus hábitats naturales;
- alojamiento de los animales en condiciones que persigan la satisfacción de las necesidades biológicas o de conservación de cada especie, entre otras cosas proporcionando a las especies los recintos adecuados a cada una de ellas y manteniendo un nivel elevado en la cría de animales, con un programa avanzado de atención veterinaria preventiva y curativa y de nutrición;

- prevención de la huida de los animales para evitar posibles amenazas ecológicas a las especies indígenas y prevención de la introducción de plagas y parásitos de procedencia exterior;
- mantenimiento de los registros actualizados de las colecciones del parque zoológico adaptados a las especies registradas.

Artículo 4

Autorización e inspección

1. Los Estados miembros deberán adoptar medidas sobre autorización e inspección de los parques zoológicos existentes o nuevos para garantizar que se cumplan los requisitos del artículo 3.
2. Cada parque zoológico deberá contar con una autorización válida en un plazo de cuatro años tras la entrada en vigor de la presente Directiva o, en el caso de parques zoológicos de nueva creación, antes de su apertura al público.
3. Cada autorización deberá incluir condiciones relativas a la ejecución de los requisitos del artículo 3. El cumplimiento de estas condiciones deberá controlarse, entre otros, mediante inspecciones periódicas y se deberán adoptar las medidas pertinentes para garantizar dicho cumplimiento.
4. Antes de conceder o denegar una autorización, de ampliar su duración o de modificarla de forma significativa, se deberá efectuar una inspección por parte de las autoridades competentes del Estado miembro con el fin de determinar el cumplimiento o incumplimiento de las condiciones de autorización o de las condiciones de autorización propuestas.
5. Si un parque zoológico no cuenta con una autorización de conformidad con la presente Directiva o las condiciones de autorización no se cumplen:
 - a) la autoridad competente cerrará el parque zoológico o parte del mismo al público, o
 - b) el parque zoológico deberá ajustarse a las condiciones impuestas por la autoridad competente para garantizar el cumplimiento de las condiciones de autorización.

En el caso de que dichas condiciones no se cumplan en un plazo adecuado, que deberán fijar las autoridades competentes y que no podrá exceder de dos años, la autoridad competente retirará o modificará la autorización y cerrará el parque zoológico o parte del mismo.

Artículo 5

Las condiciones de autorización que se determinan en el artículo 4 no se aplicarán cuando un Estado miembro pueda demostrar en una forma que la Comisión considere satisfactoria que el objetivo de la presente Directiva, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 1, así como las condiciones aplicables a los parques zoológicos establecidas en el artículo 3 se cumplen y mantienen de manera constante mediante un sistema normativo y de registro. El mencionado sistema debería contener, entre otras, disposiciones relativas a la inspección y cierre de los parques zoológicos equivalentes a las contenidas en los apartados 4 y 5 del artículo 4.

Artículo 6

Cierre de parques zoológicos

En caso de que deba cerrarse un parque zoológico o parte del mismo, la autoridad competente deberá garantizar que los animales afectados sean tratados o trasladados con arreglo a condiciones que el Estado miembro considere pertinentes y adecuadas al objetivo y a las disposiciones de la presente Directiva.

Artículo 7

Autoridades competentes

Los Estados miembros designarán las autoridades competentes a los efectos de la presente Directiva.

Artículo 8

Sanciones

Los Estados miembros fijarán las sanciones aplicables a las infracciones de las disposiciones nacionales que se adopten con arreglo a la presente Directiva. Dichas sanciones serán proporcionadas, disuasorias y eficaces.

Artículo 9

Aplicación

1. Los Estados miembros pondrán en vigor las disposiciones legales, reglamentarias y administrativas necesarias para ajustarse a la presente Directiva a más tardar en abril de 2002. Informarán inmediatamente de ello a la Comisión.

Cuando los Estados miembros adopten dichas medidas, éstas incluirán una referencia a la presente Directiva o irán acompañadas de tal referencia en su publicación oficial. Corresponderá a los Estados miembros decidir los métodos de plasmación de dicha referencia.

2. Los Estados miembros comunicarán a la Comisión las principales disposiciones legales de Derecho nacional que adopten en el ámbito regido por la presente Directiva.

Artículo 10

Entrada en vigor

La presente Directiva entrará en vigor el día de su publicación en el Diario Oficial de las Comunidades Europeas.

Artículo 11

Los destinatarios de la presente Directiva serán los Estados miembros.

Hecho en Bruselas, el 29 de marzo de 1999.

Por el Consejo

El Presidente

F. MÜNTEFERING

(1) DO C 204 de 15.7.1996, p. 63.

(2) Dictamen del Parlamento Europeo de 29 de enero de 1998 (DO C 56 de 23.2.1998, p. 34). Posición común del Consejo de 20 de julio de 1998 (DO C 364 de

25.11.1998, p. 9), Decisión del Parlamento Europeo de 10 de febrero de 1999 (aún no publicada en el Diario Oficial).

(3) DO L 61 de 3.3.1997, p. 1; Reglamento cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) nº 2307/97 (DO L 325 de 27.11.1997, p. 1).

(4) DO L 103 de 25.4.1979, p. 1; Directiva cuya última modificación la constituye la Directiva 97/49/CE de la Comisión (DO L 223 de 13.8.1997, p. 9).

(5) DO L 206 de 22.7.1992, p. 7. Directiva cuya última modificación la constituye la Directiva 97/62/CE (DO L 305 de 8.11.1997, p. 42).

[Gestionado por la Oficina de Publicaciones](#)

Ley 31/2003, de 27 de octubre, de conservación de la fauna silvestre en los parques zoológicos

(BOE 28-10-2003)

- * EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

- * CAPÍTULO I. Disposiciones generales

- * CAPÍTULO II. Medidas de conservación

- * CAPÍTULO III. Autorización e inspección

- * CAPÍTULO IV. Registros de parques zoológicos

- * CAPÍTULO V. Infracciones y sanciones

- * DISPOSICIONES ADICIONALES

- * DISPOSICIONES FINALES

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

El Consejo de la Unión Europea, con fecha 29 de marzo de 1999, adoptó la Directiva 1999/22/CE, relativa al mantenimiento de animales salvajes en parques zoológicos, con el fin de establecer una base común a los Estados miembros que propicie la correcta aplicación de la legislación comunitaria en materia de conservación de la

fauna silvestre, y que, por otro lado, asegure el desempeño por los parques zoológicos de su importante papel en la educación pública, la investigación científica y la conservación de las especies. Con esta finalidad, la directiva exige el establecimiento de un régimen de autorización y de inspección de los parques zoológicos, que garantice el cumplimiento de condiciones básicas de sanidad, bienestar y seguridad, para mantener la buena salud física y psíquica de los animales salvajes que habitan en dichos parques.

Las prescripciones de la citada directiva son coherentes con las obligaciones impuestas en el Reglamento (CE) núm. 338/97 del Consejo, de 9 de diciembre de 1996, relativo a la protección de especies de la fauna y flora silvestres mediante el control de su comercio, que obliga a los Estados miembros a disponer de instalaciones adecuadas para el albergue y cuidado para los casos de importación de especímenes vivos de gran número de especies, y se prohíbe la exposición pública con fines comerciales de especímenes de las especies de su anexo A, salvo en caso de concreta excepción justificada por fines educativos, de investigación o cría. Asimismo, son coherentes con lo dispuesto en la Directiva 79/409/CEE del Consejo, de 2 de abril de 1979, relativa a la conservación de las aves silvestres, y en la Directiva 92/43/CEE del Consejo, de 21 de mayo de 1992, relativa a la conservación de los hábitat naturales y de la fauna y flora silvestres, que prohíben la captura, mantenimiento y comercio de gran número de especies, pero permiten determinadas excepciones, precisamente, para la investigación, la educación y la cría, repoblación y reintroducción de especies.

Por otro lado, el Convenio para la Conservación de la Diversidad Biológica, hecho en Río de Janeiro el 5 de junio de 1992, es el primer instrumento jurídico internacional que recoge los términos «conservación “in situ” y “ex situ”» como mecanismos de protección de los recursos biológicos y genéticos. A este respecto, dicho convenio define las medidas «in situ» como «la conservación de los ecosistemas y los hábitat naturales y el mantenimiento y la recuperación de poblaciones viables de especies en sus entornos naturales», al tiempo que determina la importante función complementaria de las medidas «ex situ», orientadas a establecer instalaciones para la conservación y la investigación de plantas, animales y microorganismos, a adoptar

medidas para la recuperación, rehabilitación y reintroducción de especies amenazadas en sus hábitat naturales, a gestionar la recolección de recursos biológicos de los hábitat naturales y a cooperar, financiera, científica y técnicamente a la conservación «ex situ». Acciones, todas ellas, en las que los zoológicos pueden y deben ser sujetos activos de gran valor.

En definitiva, los parques zoológicos deben ser una fuente de conocimientos científicos que esté a disposición de universidades, de instituciones dedicadas a la investigación y de organizaciones comprometidas con la conservación de la naturaleza, a fin de que estas entidades puedan contribuir no sólo a la conservación «ex situ» de las especies silvestres, sino también a su conservación «in situ» a medida que sus hábitat se van reduciendo y su distribución geográfica se va haciendo más fragmentada.

En España existe un vacío jurídico sobre la protección de la fauna silvestre en cautividad, pues la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, aunque contempla las medidas de conservación fuera del hábitat natural de cada especie (conservación «ex situ»), lo hace tímidamente, como criterio de actuación de las Administraciones públicas en favor de la preservación de la diversidad genética. Además, la legislación española sobre agrupaciones zoológicas en general sólo establece requisitos de tipo higiénico-sanitario, fundamentalmente, y también algunas normas sobre autorización y registro de núcleos zoológicos, establecimientos para la equitación, centros para el fomento y cuidado de animales de compañía y similares.

Asimismo, los parques zoológicos deben tener como función el fomento de la educación y de la toma de conciencia por el público en lo que respecta a la conservación de la biodiversidad.

Por todo ello, la obligatoria incorporación de la normativa ambiental europea y el compromiso internacional adquirido en la firma de convenios sobre protección ambiental y conservación de la naturaleza, unidos al referido vacío jurídico, hacen necesaria esta Ley que, con el carácter de legislación básica en materia de medio

ambiente, pretende asegurar la protección de la fauna silvestre existente en los parques zoológicos y la contribución de éstos a la conservación de la biodiversidad, y que establece para ello un nuevo régimen de autorización e inspección de dichos parques, así como los requisitos para obtener la citada autorización, al tiempo que tipifica las infracciones y sanciones administrativas por incumplimiento de sus prescripciones.

CAPÍTULO I. Disposiciones generales

Artículo 1. Objeto.

Esta Ley tiene por objeto asegurar la protección de la fauna silvestre existente en los parques zoológicos y la contribución de éstos a la conservación de la biodiversidad.

Artículo 2. Ámbito de aplicación.

1. Esta Ley es de aplicación a los parques zoológicos, entendidos como establecimientos, públicos o privados, que, con independencia de los días en que estén abiertos al público, tengan carácter permanente y mantengan animales vivos de especies silvestres para su exposición.

2. Las prescripciones de esta Ley no son de aplicación a los circos ni a los establecimientos dedicados a la compra o venta de animales.

CAPÍTULO II. Medidas de conservación

Artículo 3. Medidas de bienestar animal, profilácticas y ambientales.

Los parques zoológicos quedan obligados al cumplimiento de las medidas de bienestar de los animales en cautividad, profilácticas y ambientales indicadas a continuación y, en su caso, a las establecidas por las Comunidades Autónomas:

a) Alojar a los animales en condiciones que permitan la satisfacción de sus necesidades biológicas y de conservación.

b) Proporcionar a cada una de las especies un enriquecimiento ambiental de sus instalaciones y recintos, al objeto de diversificar las pautas de comportamiento que utilizan los animales para interactuar con su entorno, mejorar su bienestar y, con ello, su capacidad de supervivencia y reproducción.

c) Prevenir la transmisión de plagas y parásitos de procedencia exterior a los animales del parque zoológico, y de éstos a las especies existentes fuera del parque.

d) Evitar la huida de los animales del parque zoológico, en particular de aquellas especies potencialmente invasoras, con el fin de prevenir posibles amenazas ambientales y alteraciones genéticas a las especies, subespecies y poblaciones autóctonas, así como a los hábitat y los ecosistemas.

Artículo 4. Programas.

Los parques zoológicos quedan obligados a la elaboración, desarrollo y cumplimiento de los programas indicados a continuación y, en su caso, a los establecidos por las Comunidades Autónomas.

a) Programa de conservación «ex situ» de especies de fauna silvestre que, al realizarse fuera de su hábitat natural, debe estar orientado a contribuir a la conservación de la biodiversidad, por lo que deberá constar de una o varias de las siguientes actividades:

1ª Participación en un programa de investigación científica que redunde en la conservación de especies animales.

2ª Formación en técnicas de conservación de especies animales.

3ª Intercambio de información para la conservación de especies animales entre zoológicos y organismos públicos o privados implicados en la conservación de las especies.

4ª Participación, cuando proceda, en un programa de cría en cautividad con fines de repoblación o reintroducción de especies animales en el medio silvestre o de conservación de las especies.

b) Programa de educación dirigido a la concienciación del público en lo que respecta a la conservación de la biodiversidad, y comprensivo de las siguientes actividades:

1ª Información sobre las especies expuestas y sus hábitat naturales, en particular de su grado de amenaza.

2ª Formación del público sobre la conservación de la fauna silvestre y, en general, de la biodiversidad.

3ª Colaboración, en su caso, con otras entidades públicas y privadas para realizar actividades concretas de educación y sensibilización en materia de conservación de la fauna silvestre.

c) Programa avanzado de atención veterinaria, que comprenda:

1ª El desarrollo de medidas destinadas a evitar o reducir la exposición de los animales del parque zoológico a los agentes patógenos y parásitos, a fortalecer su resistencia inmunológica y a impedir los traumatismos e intoxicaciones.

2ª La asistencia clínica de los animales del parque zoológico que estén enfermos, por medio de tratamientos veterinarios o quirúrgicos adecuados, así como la revisión veterinaria periódica de los animales sanos.

3ª Un plan de nutrición adecuada de los animales.

Artículo 5. Personal especializado y medios materiales.

Los parques zoológicos deben disponer del personal necesario especializado y de los medios materiales adecuados para la ejecución de las medidas de bienestar, profilácticas, ambientales y de seguridad indicadas en el artículo 3, así como para el desarrollo y cumplimiento de los programas señalados en el artículo 4 de esta Ley.

Tanto el personal como los medios deberán ser acordes con las necesidades derivadas de las colecciones de animales de cada parque zoológico. La formación continua del

personal a cargo de los animales estará basada en la evaluación del conocimiento de los animales silvestres, de su conservación y especialmente de su bienestar.

Artículo 6. Registro de especies y ejemplares.

1. Los parques zoológicos dispondrán de un registro actualizado de sus colecciones de animales, adecuado a las especies y subespecies a las que éstos pertenezcan. En dicho registro deberán figurar, al menos, los datos relativos a las entradas y salidas de animales, muertes y causa del fallecimiento, nacimientos, origen y destino, y los necesarios para su identificación y localización.

2. Los sistemas de identificación utilizados serán los previstos en su caso en la normativa específica de aplicación para cada especie. En el caso de que, por las características físicas o de comportamiento de la especie, no fuera posible su identificación individualizada, se procederá a la identificación por lotes.

3. La información de dicho registro deberá facilitarse, en todo momento, al órgano competente de la Comunidad Autónoma.

CAPÍTULO III. Autorización e inspección

Artículo 7. Autorización.

1. La apertura al público, la modificación sustancial y la ampliación de los parques zoológicos están sujetas a autorización del órgano competente de la Comunidad Autónoma donde cada uno de ellos se ubique. Esta autorización es independiente de cualquier otra que sea exigible a los parques zoológicos en virtud de otras disposiciones legales que sean de aplicación.

2. El órgano competente concederá la autorización previa comprobación de que el parque zoológico para el que ha sido solicitada, cumple los requisitos establecidos en los artículos 3, 5 y 6, además de cumplir con los programas previstos en el artículo 4.

3. La autorización fijará las condiciones específicas aplicables al parque zoológico, para asegurar el cumplimiento de lo establecido en esta Ley y en la normativa autonómica correspondiente.

4. Se entenderá denegada la autorización si, transcurridos seis meses desde la recepción de la solicitud en el órgano correspondiente no se hubiera notificado la resolución.

Artículo 8. Inspección.

1. Mediante las correspondientes inspecciones, el órgano competente de la Comunidad Autónoma comprobará el cumplimiento por los parques zoológicos de las medidas de conservación comprendidas en el capítulo II de esta Ley y en la normativa autonómica de aplicación, así como de las condiciones específicas fijadas en las respectivas autorizaciones.

El órgano competente de la Comunidad Autónoma realizará, cuando menos, una inspección anual de cada parque zoológico, sin perjuicio de las inspecciones que pueda realizar en cualquier momento, de oficio o por denuncia.

2. Los titulares y empleados de los parques zoológicos están obligados a permitir a los inspectores acreditados el acceso a las dependencias y a proporcionarles la información y ayuda que sean precisas para la inspección.

CAPÍTULO IV. Registros de parques zoológicos

Artículo 9. Registro de los parques zoológicos.

1. Las Comunidades Autónomas deberán mantener un registro de los parques zoológicos autorizados en su territorio respectivo, con información actualizada sobre las colecciones de animales que mantengan en sus instalaciones.

2. A efectos estadísticos, las Comunidades Autónomas deberán mantener informado al [subsecretarios-otros-organos-administrativos/"target="_blank" title="" >Ministerio de](#)

Medio Ambiente de los datos de sus registros, en especial facilitando los relativos a las colecciones de animales mantenidas en los parques.

Artículo 10. Inventario nacional de parques zoológicos.

Se crea el Inventario nacional de parques zoológicos, dependiente del Ministerio de Medio Ambiente, que tendrá carácter informativo, y en el que se incluirán los datos facilitados por los órganos competentes de las Comunidades Autónomas exigidos en el párrafo 2 del artículo 9 de esta Ley.

CAPÍTULO V. Infracciones y sanciones

Artículo 11. Responsabilidad.

1. El incumplimiento de lo establecido en esta Ley será sancionado con arreglo a lo dispuesto en este capítulo y en el título IX de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.
2. La responsabilidad será solidaria cuando sean varios los responsables y no sea posible determinar el grado de participación de cada uno de ellos en la comisión de la infracción.
3. En todo caso, el titular del parque zoológico será responsable subsidiario de las infracciones cometidas por el personal que preste servicio en el propio parque zoológico.
4. La responsabilidad administrativa por las infracciones a las que se refiere esta Ley no exonerará de cualquier otra responsabilidad civil, penal o de otro orden que en su caso pudiera exigirse.

Artículo 12. Cierre cautelar.

El órgano competente de la Comunidad Autónoma y también el instructor, en el caso de que se hubiera iniciado el procedimiento sancionador, podrán ordenar, mediante

acuerdo motivado y con carácter provisional, el cierre total o parcial del parque zoológico para garantizar la conservación de los animales existentes en ellos, cuando su apertura, modificación sustancial o ampliación se haya realizado sin la autorización exigida en el artículo 7 de esta Ley.

El cierre ordenado con anterioridad a la iniciación del procedimiento sancionador deberá ser confirmado, modificado o levantado en el acuerdo de iniciación del procedimiento, que deberá efectuarse dentro de los 15 días siguientes al cierre.

Artículo 13. Infracciones.

1. Sin perjuicio de las infracciones que, en su caso, puedan definir las Comunidades Autónomas, las infracciones que se tipifican en este artículo se clasifican en leves, graves y muy graves.

2. A los efectos de esta Ley se consideran infracciones leves:

- a) El deficiente funcionamiento del registro de colecciones de especies y ejemplares.
- b) La insuficiencia de los medios personales y materiales exigidos en esta Ley.

3. A los efectos de esta Ley se consideran infracciones graves:

- a) El incumplimiento de las condiciones específicas establecidas en la autorización de apertura al público.
- b) La carencia del personal especializado o los medios materiales exigidos en esta Ley.
- c) El incumplimiento de las medidas profilácticas, de bienestar, ambientales y de seguridad pública establecidas en esta Ley.
- d) La liberación no autorizada, negligente o intencionada, de los animales del parque zoológico.
- e) La falsificación, la ocultación u omisión de datos y documentos presentados ante la administración correspondiente.

f) El incumplimiento de las actividades establecidas para la elaboración, desarrollo y cumplimiento de los programas de conservación, educación y atención veterinaria contemplados en el artículo 4 de esta Ley.

g) El incumplimiento del deber de colaboración con la autoridad inspectora.

4. A los efectos de esta Ley se consideran infracciones muy graves:

a) La apertura al público, la modificación sustancial o la ampliación del parque zoológico sin la autorización del correspondiente órgano competente.

b) La liberación no autorizada, negligente o intencionada, de animales del parque zoológico pertenecientes a especies potencialmente invasoras.

c) Dar muerte de manera intencionada a los animales del parque zoológico o la eliminación de sus restos intencionadamente sin causa justificada.

d) El maltrato, abandono o deterioro intencionados o por negligencia de los animales del parque zoológico.

Artículo 14. Sanciones.

Previa instrucción del correspondiente procedimiento sancionador, el órgano competente de la Comunidad Autónoma impondrá a los responsables las siguientes multas:

a) De 300 a 600 euros, las infracciones leves.

b) De 601 a 60.100 euros, las infracciones graves.

c) De 60.101 a 300.500 euros, las infracciones muy graves.

Artículo 15. Otras sanciones.

1. El órgano competente de la Comunidad Autónoma impondrá el cierre temporal o definitivo, total o parcial, del parque zoológico cuando los hechos sean constitutivos de la infracción tipificada en el artículo 13.4.a).

2. El órgano competente de la Comunidad Autónoma podrá imponer las siguientes sanciones accesorias:

a) La adopción de las medidas de corrección, seguridad o control precisas en cada caso que paralicen los hechos constitutivos de la infracción y que eviten la continuidad en la producción del daño, con indicación del plazo correspondiente.

b) El cierre temporal o definitivo, total o parcial, del parque zoológico cuando los hechos sean constitutivos de algunas de las infracciones tipificadas en el apartado 3 y en los párrafos b), c) y d) del apartado 4, todos ellos del artículo 13.

Artículo 16. Medidas por cierre.

1. Cuando haya sido ordenado el cierre temporal o definitivo, total o parcial, de un parque zoológico, el órgano competente de la correspondiente Comunidad Autónoma acordará las medidas de tratamiento, conservación y traslado de los animales afectados y el plazo para ejecutarlas.

2. En caso de incumplimiento de lo dispuesto en el apartado anterior en el plazo fijado, el órgano competente citado procederá a la ejecución subsidiaria de esas medidas, repercutiendo su coste en el obligado.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Disposición adicional primera. Medidas de seguridad pública

1. Sin perjuicio de cualquier otra normativa aplicable, los parques zoológicos deberán establecer medidas específicas de seguridad en las instalaciones y en cada uno de los recintos de los animales, atendiendo a las características de cada especie, para

prevenir cualquier riesgo para la salud o integridad física del público visitante y del personal del parque, así como para evitar la huida de los animales al exterior.

2. En el caso de animales especialmente peligrosos, se deberá contar con un sistema de control permanente, a cargo del personal especializado del parque zoológico. En todo caso, deberá informarse al público de dicha circunstancia por medio de indicadores visibles.

Disposición adicional segunda. Medidas de conservación de animales no silvestres

Las medidas de conservación establecidas en el artículo 3 de esta Ley, de aplicación a los animales de la fauna silvestre que habite en parques zoológicos, les serán asimismo aplicadas a los animales no silvestres que puedan habitar en dichos parques en régimen de cautividad.

Disposición adicional tercera. Centros de Rescate

El Gobierno remitirá al Consejo de Ministros en el plazo más breve posible desde la aprobación de esta Ley, una propuesta de normativa sobre el destino de especímenes y Centros de Rescate en el marco del Convenio sobre el Comercio Internacional de Especies Amenazadas de Fauna y Flora Silvestres (CITES) y del Reglamento (CE) núm. 338/97 relativo a la protección de especies de la fauna y flora silvestres mediante el control de su comercio.

Disposición transitoria única. Adaptación de parques zoológicos existentes

Los parques zoológicos que estén abiertos al público en la fecha de entrada en vigor de esta Ley deberán ajustarse a lo establecido en ella y solicitar la correspondiente autorización en el plazo de un año.

Se podrá entender concedida la autorización si, en el plazo de seis meses desde la recepción de la solicitud en el órgano competente no se hubiera notificado la resolución.

Los parques zoológicos que no soliciten la autorización correspondiente en el plazo señalado deberán cerrar sus instalaciones al público y les serán de aplicación las medidas establecidas en el artículo 16 de esta Ley.

DISPOSICIONES FINALES

Disposición final primera. Título competencial

Esta Ley tiene el carácter de normativa básica de acuerdo con el artículo 149.1.23ª de la Constitución.

Disposición final segunda. Aplicación de otras normas

El cumplimiento por los parques zoológicos de los requisitos señalados en esta Ley no exceptúa la observancia de las prescripciones establecidas en la legislación de sanidad animal, de policía de espectáculos públicos y actividades recreativas, y de cualquier otra que sea de aplicación.

Disposición final tercera. Modificación de los requisitos

El Gobierno podrá modificar las medidas y programas establecidos en los artículos 3 y 4, siempre que la modificación venga exigida por la normativa de la Unión Europea y se ajuste a ella.

Disposición final cuarta. Actualización de las multas

Se faculta al Gobierno para actualizar, mediante Real Decreto, el importe de las multas previstas en el artículo 14 de esta Ley, de acuerdo con la variación anual de los índices de precios de consumo.

Disposición final quinta. Facultad de desarrollo

El Gobierno, en el ámbito de sus competencias, dictará las normas de desarrollo que requiere esta Ley.

Disposición final sexta. Entrada en vigor

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

Entradas relacionadas:

Real Decreto 1325/2003, de 24 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento sobre régimen de protección temporal en caso de afluencia masiva de personas desplazadas

Real Decreto 1325/2003, de 24 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento sobre régimen de protección temporal en caso de afluencia masiva de personas desplazadas

Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes

Ley 37/2003, de 27 de noviembre, del Ruido

LEY 21/2007, de 11 de julio, por la que se modifica el texto refundido de la Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor, aprobado por el Real Decreto Legislativo 8/2004, de 29 de octubre, y el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados, aprobado por el Real Decreto Legislativo 6/2004, de 29 de octubre. (BOE de 12 de julio de 2007)

TEXT CONSOLIDAT

La disposició final segona de la Llei 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres (DOGC núm. 5038, de 31.12.2007), autoritza el Govern perquè en el termini d'un any, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, refongui en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals; la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, i les modificacions que conté la Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental, amb l'encàrrec que la refosa compregui la regularització, l'aclariment i l'harmonització d'aquestes disposicions.

Fent ús de l'habilitació legal esmentada, s'ha elaborat un Text refós de la Llei de protecció dels animals que recull en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, i la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció

dels animals, amb les modificacions introduïdes a totes dues lleis per la Llei 12/2006, i també les previsions d'aquesta última Llei referents a protecció dels animals que no modifiquen preceptes concrets de les lleis anteriors. Així mateix, a l'empara de l'habilitació per regularitzar, aclarir i harmonitzar les disposicions legals objecte de refosa, s'ha ajustat l'estructura i la numeració dels articles i les remissions entre articles, s'ha unificat la terminologia i s'han esmenat defectes de concordança i de redacció.

En conseqüència, a proposta del conseller de Medi Ambient i Habitatge, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

S'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, el qual es publica a continuació.

Disposició derogatòria

Es deroguen les disposicions següents:

1. La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals (DOGC núm. 967, de 18.3.1988), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
2. La Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals (DOGC núm. 3926, de 16.7.2003), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
3. L'article 2.2 i les disposicions addicionals de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).

Disposició final

Aquest Decret legislatiu i el Text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Text refós de la llei de protecció dels animals

Títol I

Disposicions generals i normes generals de protecció dels animals

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones que en són propietàries o posseïdores.

Article 2

Finalitat i principis

2.1 La finalitat d'aquesta Llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2.2 Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

2.3 Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por.

2.4 Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. També tenen aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.
- b) Animal de companyia: animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos, els gats i les fures.
- c) Fauna salvatge autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, i les que hi hivernen o hi són de pas. També comprèn les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.
- d) Fauna salvatge no autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.
- e) Animal de companyia exòtic: animal de la fauna salvatge no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.
- f) Animal ensalvatgit: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per

a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària o posseïdora.

També tenen la consideració d'abandonats els casos establerts per l'article 17.3.

h) Animal salvatge urbà: animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna salvatge no autòctona i d'altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, els establiments de venda i els centres de cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgen animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

j) Instal·lació per al manteniment d'animals de companyia: establiment en què es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles d'ensinistrament, les gosseres esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

k) Centre de cria d'animals: instal·lació que destina les cries a la venda o cessió posterior amb independència del nombre, ja sigui directament al públic en general, a establiments de venda o d'altres.

l) Associació de protecció i defensa dels animals: entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

m) Animals de competició o cursa: animals que es destinen a competicions i curses on es fan apostes sense distinció de les modalitats que assumeixin, principalment els gossos i els cavalls.

n) Animal perdut: animal de companyia que duu identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària i que no va acompanyat de cap persona.

Capítol II

Normes generals de protecció dels animals

Article 4

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

4.1 Les persones propietàries i les posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.

4.2 La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per garantir-ne la salut.

Article 5

Prohibicions

Resten prohibides les actuacions següents respecte als animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.
- b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.
- c) Abandonar-los.
- d) Mantenir-los en instal·lacions inadegüades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per garantir-ne la salut o per limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva. Per motius científics o de maneig, es podran fer aquestes intervencions amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent.
- f) No facilitar-los l'alimentació suficient.
- g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- i) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i d'establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin als seus animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.
- j) Exhibir-los de manera ambulant com a reclam.
- k) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.
- l) Mantenir-los lligats durant gran part del dia o limitar-los de manera duradora el moviment que els és necessari.
- m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
- n) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 6

Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

6.1 Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o d'altres activitats si els poden ocasionar sofriment o poden ser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara els següents:

- a) Baralles de gossos.
- b) Baralles de galls.
- c) Matances públiques d'animals.
- d) Atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres d'assimilables.
- e) Tir al colom i altres pràctiques assimilables

6.2 Resten excloses d'aquestes prohibicions:

- a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.
- b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbaus) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.

6.3 Es prohibeix matar i maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, o causar-los danys o estrès, de manera que el dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupi dins un espectacle, queda subjecte a les normes de policia d'espectacles, com poden ser l'autorització administrativa prèvia. La difusió audiovisual d'aquest tipus de produccions queda restringida a horaris en què no puguin ser observades per menors i ferir-los la sensibilitat.

Article 7

Certàmens

Els certàmens, les activitats esportives amb participació d'animals i d'altres concentracions d'animals vius han de complir la normativa vigent, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals.

Article 8

Trasllat d'animals

8.1 Els animals han de disposar d'un espai suficient que permeti, com a mínim, que puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a un altre.

Els mitjans de transport o els embalatges han de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.

8.2 Els animals han de ser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients segons el que s'estableixi per via reglamentària.

8.3 En la càrrega i la descàrrega dels animals, s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o sofriments.

Article 9

Control de poblacions d'animals

9.1 Es poden fer controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides. Les pràctiques destinades a la protecció de les collites no han d'implicar en cap cas la destrucció en massa d'animals no nocius ni d'exemplars d'espècies protegides. Això no obstant, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar motivadament i de manera excepcional la captura o el control d'exemplars d'espècies protegides quan no hi ha cap altre mètode per evitar-ne els danys.

9.2 Es prohibeix l'ús de coles o substàncies enganxoses com a mètode per controlar animals vertebrats, excepte l'ús del vesc, amb l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient, per a la captura de petites quantitats d'ocells, en condicions estrictament controlades i de manera selectiva. S'han de determinar per reglament les espècies d'ocells susceptibles de captura i les condicions i requisits aplicables. Excepcionalment, es poden utilitzar substàncies enganxoses per al control de plagues de rosegadors si per qüestions sanitàries, de seguretat o d'urgència es justifica la necessitat i sempre que aquesta activitat no pugui afectar cap espècie protegida ni el medi natural. Aquesta activitat només pot de ser duta a terme per personal professional, en llocs tancats i adoptant les mesures adequades per evitar al màxim el patiment de l'animal.

Article 10

Filmació d'escenes fictícies de crueltat

La filmació, en l'àmbit territorial de Catalunya, per al cinema, la televisió o d'altres mitjans de difusió, que reproduïx escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals requereix l'autorització prèvia de l'Administració competent, a fi de garantir que el dany sigui simulat i els productes i els mitjans utilitzats no provoquin cap perjudici a l'animal. El mitjà de difusió ha de fer constar que les situacions són fictícies i fer-hi constar el número d'autorització.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

11.1 El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

11.2 Es prohibeix el sacrifici de gats, gossos i fures a les instal·lacions per al

manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

11.3 Els animals de companyia que són objecte de comercialització o transacció han de ser esterilitzats, excepte en els casos que s'estableixin per reglament. El reglament també ha de regular com han de ser els procediments d'esterilització perquè tinguin els mínims efectes fisiològics i de comportament en l'animal.

11.4 El sacrifici dels animals i l'esterilització dels animals de companyia han de ser fets sempre sota control veterinari.

Article 12

Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals

12.1 La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

12.2 La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per les seves característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscripta una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

12.3 La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les seves cries.

12.4 Les persones que, en virtut d'una autorització excepcional del departament competent en matèria de medi ambient, puguin capturar de la natura i de ser posseïdores d'exemplars pertanyents a una espècie de fauna salvatge autòctona, ho són en condició de dipositàries. Aquests animals poden de ser tant confiscats com recuperats pel departament competent en matèria de medi ambient i, si escau, alliberats, sense que la persona posseïdora no pugui reclamar cap mena de dret o d'indemnització. En cap cas aquests exemplars no poden de ser objecte de transacció.

Títol II

De la possessió d'animals

Capítol I

Normes generals

Article 13

Tractaments sanitaris i comportamentals

13.1 Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.

13.2 Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos, el qual ha d'estar a disposició de les administracions que ho requereixin per portar a terme actuacions dins el seu àmbit competencial. Els veterinaris han d'informar la persona propietària o posseïdora de l'obligatorietat d'identificar el seu animal en el cas que pertanyi a una espècie d'identificació obligatòria i no estigui identificat, i també de l'obligatorietat de registrar-lo en el cens del municipi on resideix habitualment l'animal o en el Registre general d'animals de companyia.

Article 14

Registre general d'animals de companyia i censos municipals

14.1 Es crea el Registre general d'animals de companyia, que és gestionat pel departament competent en matèria de medi ambient. El Registre general és únic i és constituït pel conjunt de dades d'identificació dels censos municipals d'animals de companyia que estableix l'apartat 2.

14.2 Els ajuntaments han de portar un cens municipal d'animals de companyia en el qual s'han d'inscriure els gossos, els gats i les fures que resideixen de manera habitual al municipi. Al cens, han de constar les dades d'identificació de l'animal, les dades de la persona posseïdora o propietària i les altres dades que s'estableixin per reglament.

14.3 La persona propietària o posseïdora d'un gos, un gat o una fura té un termini de tres mesos des del naixement de l'animal o de trenta dies des de la data d'adquisició de l'animal, el canvi de residència, la mort de l'animal o la modificació d'altres dades incloses en el cens per comunicar-ho al cens municipal o al Registre general.

Prèviament a la inscripció de l'animal en el cens municipal o en el Registre general, cal haver-ne dut a terme la identificació d'acord amb el que preveu l'article 15.1.

14.4 Els censos municipals i el Registre general s'elaboren seguint criteris de compatibilitat informàtica d'acord amb les directrius elaborades pel departament competent en matèria de medi ambient.

14.5 El departament competent en matèria de medi ambient estableix un sistema informàtic de gestió única del Registre general compatible amb els censos municipals i amb els de les institucions privades que ho demanin. Aquest sistema informàtic s'ha de regir pels principis d'eficiència, eficàcia, unitat, coordinació, gestió ordenada i servei públic, i ha de facilitar la gestió a les administracions locals.

14.6 El Registre general d'animals de companyia pot de ser gestionat directament pel departament competent en matèria de medi ambient o bé mitjançant l'encàrrec de gestió, d'acord amb les condicions i els requisits establerts per la legislació vigent.

14.7 Els gossos, els gats i les fures han de dur d'una manera permanent pels espais o

les vies públiques una placa identificadora o qualsevol altre mitjà adaptat al collar en què han de constar el nom de l'animal i les dades de la persona que n'és posseïdora o propietària.

14.8 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a comunicar la desaparició de l'animal a l'ajuntament on estigui censat en un termini de quaranta-vuit hores, de manera que en quedi constància.

14.9 El Registre general d'animals de companyia és públic i hi pot accedir tothom qui ho sol·liciti, d'acord amb el procediment i els criteris establerts en la legislació sobre el procediment administratiu i en la normativa sobre protecció de dades.

Article 15

Identificació

15.1 Els gossos, els gats i les fures han de ser identificats mitjançant:

- a) Una identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat.
- b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària.

15.2 La persona o l'entitat responsable de la identificació de l'animal ha de lliurar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en què constin les dades de la identificació establertes per l'article 14.2. Així mateix, ha de comunicar les dades de la identificació al Registre general d'animals de companyia en el termini de vint dies, a comptar de la identificació.

15.3 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia que provinquin d'altres comunitats autònomes o de fora de l'Estat i que esdevinguin residents a Catalunya han de validar-ne la identificació i registrar-los d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

15.4 La identificació dels gossos, els gats i les fures constitueix un requisit previ i obligatori per fer qualsevol transacció de l'animal i ha de constar en qualsevol document que hi faci referència. Qualsevol transacció duta a terme sense que hi consti la identificació de l'animal és nul·la i es té per no feta. La nul·litat de la transacció no eximeix la persona posseïdora de les responsabilitats que li puguin correspondre.

15.5 S'ha d'establir per reglament la necessitat d'identificar obligatòriament altres espècies d'animals per raó de la seva protecció, per raons de seguretat de les persones o béns o per raons ambientals o de control sanitari.

Capítol II

Abandonament i pèrdua d'animals de companyia i centres de recollida

Article 16

Recollida d'animals

16.1 Correspon als ajuntaments de recollir i controlar els animals abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans.

16.2 Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 als ens locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.

16.3 Els ajuntaments han de disposar de centres de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb prou capacitat per al municipi, o convenir la realització d'aquest servei amb ens locals supramunicipals o amb altres municipis.

16.4 En la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, sens perjudici de la seva responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

16.5 El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia i que dugui a terme tasques de recollida o manipulació d'aquests animals ha d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals, les característiques i el contingut del qual han de ser establerts per reglament.

16.6 Els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, per si mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb el que preveu l'article 20, han de confiscar els animals de companyia si hi ha indicis que se'ls maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressions físiques, desnutrició o atenció veterinària deficient o si romanen en instal·lacions indegudes.

Article 17

Recuperació d'animals

17.1 L'ajuntament o, si escau, l'ens local supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.2.

17.2 El termini per recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.

17.3 Si l'animal porta identificació, l'ajuntament o, si escau, l'ens supramunicipal corresponent ha de notificar a la persona propietària o posseïdora que té un termini de vint dies per recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest termini, si la persona propietària o posseïdora no ha recollit l'animal, aquest es considera abandonat i pot de ser cedit, acollit temporalment o adoptat, efectes que han d'haver estat advertits en la notificació esmentada.

Article 18

Acolliment d'animals

18.1 Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

18.2 L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

- a) Els animals han de ser identificats prèviament a l'acolliment.
- b) Els animals han de ser desparasitats, vacunats i esterilitzats d'acord amb el que preveu l'article 11.3, per garantir-ne unes condicions sanitàries correctes.
- c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.
- d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'article 21.b) amb les dades de cada animal que hi ingressa, de les circumstàncies de captura, trobada o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si és coneguda, i també les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

18.3 Els centres de recollida d'animals abandonats han de disposar de les corresponents mesures de seguretat a fi de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que convisquin en grups per evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han de fixar per reglament els requisits que aquests centres han de reunir per complir el que estableix aquesta Llei. El control dels requisits previstos en aquest apartat correspon als ajuntaments tant en els centres propis com en els centres concertats.

Article 19

Captura de gossos, gats i fures ensalvatgits

19.1 Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos, gats i fures ensalvatgits per mètodes d'immobilització a distància.

19.2 En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el departament competent en matèria de medi ambient ha d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc i ha de determinar qui ha d'emprar aquest sistema de captura excepcional.

Títol III

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 20

Associacions de protecció i defensa dels animals

20.1 Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre d'associacions de protecció i defensa dels animals del departament

competent en matèria de medi ambient per obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

20.2 El departament competent en matèria de medi ambient pot convenir, en els termes previstos per la normativa vigent, amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

20.3 El departament competent en matèria de medi ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, per a la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos, gats i fures, i també per a la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

20.4 Les associacions a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

Títol IV

Dels nuclis zoològics

Capítol I

Disposicions generals

Article 21

Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

- a) Inscriure's en el Registre de nuclis zoològics del departament competent en matèria de medi ambient.
- b) Dur un llibre de registre oficial, diligenciat per l'Administració competent, en què es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de la seva identificació.
- c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per evitar el contagi en els casos de malaltia, o per tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.
- d) Tenir en lloc visible l'acreditació de la seva inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracti d'establiments d'accés públic.
- e) Tenir les mesures de seguretat necessàries per evitar la fugida dels animals i els

danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per evitar danys o atacs als animals.

f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.

g) Tenir a disposició de l'Administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.

h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i de ser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

Article 22

Animals emprats en competicions, curses i apostes

22.1 Els animals de competició o cursa i els animals criats, importats i entrenats per a les curses a Catalunya han de ser tractats als canòdroms, als hipòdroms i fora d'aquestes instal·lacions d'acord amb els principis generals establerts per aquesta Llei.

22.2 No poden participar en competicions i curses en les quals es fan apostes els animals que no estiguin identificats i registrats en el Registre d'animals de competició del departament competent en matèria de medi ambient.

22.3 Les instal·lacions previstes en l'apartat 1 han de tenir els mitjans per obtenir les proves necessàries per fer els controls antidopatge a fi de determinar si els animals que participen en les curses han pres medicaments o altres substàncies que els poden afectar de manera artificial l'organisme.

22.4 El departament competent en matèria de medi ambient ha de considerar el darrer propietari o propietària registrat com la persona responsable del benestar dels animals emprats en les curses. Aquest propietari o propietària ha de concertar els acords adequats per garantir el retir digne de l'animal, incloent-hi la participació en programes d'adopció com a animal de companyia.

Capítol II

Instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia

Article 23

Requisits mínims

Les instal·lacions o els centres per al manteniment d'animals de companyia han de portar el llibre de registre a què es refereix l'article 21.b, en el qual han de constar les dades identificadores de cada animal que hi entra i de la persona que n'és propietària o posseïdora. Aquest llibre ha d'estar a disposició de les administracions competents.

Capítol III

Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 24

Requisits

24.1 Els establiments de venda d'animals i els centres de cria d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:

- a) Estar inscrits en el Registre de nuclis zoològics.
- b) Dur el llibre de registre regulat per l'article 21.b), i tenir-lo a disposició de l'Administració competent, el qual ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.
- c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni els seus progenitors, malalties hereditàries diagnosticables. A més, els animals de companyia s'han de vendre esterilitzats, d'acord amb el que preveu l'article 11.3, i s'han de vendre identificats els animals per als quals la identificació és obligatòria d'acord amb l'article 15.
- d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.
- e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han de ser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos, els gats i les fures han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.
- f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, també s'ha de lliurar un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

24.2 L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

- a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.
- b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.
- c) Els cadells importats o criats per ser venuts com a animals de companyia no poden de ser separats de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

24.3 Es prohibeix la instal·lació, a tot el territori de Catalunya, de granges, centres de

cria o centres de subministrament de primats que tinguin com a objecte la seva reproducció o comercialització per a experimentació animal.

Article 25

Disposicions especials per als establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics

Els establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics han de complir, a més dels requisits establerts per l'article 24, les disposicions següents:

- a) El venedor o la venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna, i ha d'informar el comprador o la compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.
- b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.
- c) Les informacions escrites a què fa referència l'article 24.1.f) han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

Títol V

Fauna salvatge autòctona i no autòctona

Capítol I

Normes generals

Article 26

Regulació

La protecció de la fauna salvatge autòctona i no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals, la normativa estatal i la comunitària, aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.

Article 27

Fauna salvatge no autòctona

27.1 Les persones propietàries o posseïdores d'animals que pertanyen a les espècies de fauna salvatge no autòctona que es determinin per reglament han de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient.

27.2 El Govern ha de determinar les espècies de fauna salvatge no autòctona que s'han d'inscriure en el Registre general d'animals de companyia per raons de protecció o seguretat de les persones o de protecció del medi ambient.

Article 28

Protecció dels peixos de talla petita

28.1 Es prohibeixen la pesca, el tràfic, la venda i el consum de peixos i de crancs menors de la fauna salvatge autòctona de 8 cm de llargada. Per als peixos, aquesta longitud es compta des de la punta de la boca fins al punt mitjà de l'aleta caudal. Per als crancs, la mida es compta des de l'ull fins a l'extrem de la cua estesa.

28.2 [No vigent]

[Afectacions](#)

- Article 28 Apartat 2 derogat per DD de la [LLEI 22/2009, del 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals. \(Correcció d'errada en el DOGC núm. 5560, pàg. 6869, de 4.2.2010\).](#)

[Altres versions d'aquest precepte](#)

Article 29

Arts prohibits per a la captura d'animals

29.1 Es prohibeix la venda i la utilització de xarxes japoneses. Aquests arts només poden de ser utilitzats amb finalitats científiques, mitjançant l'autorització especial del departament competent en matèria de medi ambient i sota els requisits de precinte identificador que s'ha de determinar per reglament.

29.2 Es prohibeix la venda i la utilització de tota mena de paranys de tipus cep i del tipus ballesta per a la captura d'animals.

29.3 Es prohibeix la utilització de balins, d'armes d'aire comprimit i d'armes de calibre 22 en la pràctica de la caça.

Capítol II

Fauna salvatge autòctona protegida

Article 30

Declaració de fauna salvatge autòctona protegida

30.1 Les espècies de la fauna salvatge autòctona que inclou l'annex es declaren protegides a Catalunya.

30.2 El departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb l'estat de les poblacions de la fauna salvatge autòctona, pot ampliar la relació d'espècies protegides a Catalunya.

30.3 Les espècies declarades anualment espècies protegides o de caça o pesca prohibides per les resolucions que estableixen els períodes hàbils de caça i de pesca en el territori de Catalunya es consideren espècies de l'annex, amb la categoria D, mentre dura la temporada de caça o de pesca, i són sotmeses a idèntica protecció.

Article 31

Àrees de protecció de fauna salvatge autòctona

31.1 Amb la finalitat de conservar les espècies animals, s'estableixen les àrees de protecció següents:

- a) Les reserves naturals de fauna salvatge.
- b) Els refugis de fauna salvatge.

31.2 Les reserves naturals de fauna salvatge són àrees limitades per protegir determinades espècies i/o poblacions de la fauna salvatge en perill d'extinció. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, un cop feta la informació pública adient. No s'hi pot permetre cap activitat que perjudiqui o pugui perjudicar l'espècie o la població per a la protecció de la qual s'ha fet la declaració.

31.3 Els refugis de fauna salvatge són àrees limitades per preservar la fauna. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, d'ofici o a instància de les persones propietàries del terreny, amb l'informe previ del Consell de Caça de Catalunya, i, si es tracta de terrenys inclosos en àrees privades de caça, havent fet prèviament la informació pública adient. En els refugis de fauna salvatge és prohibida la caça.

Article 32

Planejament

Els instruments de planejament territorial i urbanístic han d'assegurar la preservació, el manteniment i la recuperació dels biòtops i dels hàbitats de les espècies protegides.

Article 33

Prohibicions

33.1 Respecte de les espècies de fauna salvatge autòctona protegides, es prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic o el comerç, la importació i l'exhibició pública, tant dels exemplars adults com dels ous o les cries, i també de les parts o restes, llevat dels supòsits especificats per reglament. Aquesta prohibició afecta tant les espècies vives com les dissecades i tant l'espècie com els tàxons inferiors.

33.2 Pel que fa a les espècies migratòries, es prohibeix especialment la pertorbació dels espais de concentració, cria, muda, hivernada i descans.

Article 34

Autoritzacions de captura en viu

34.1 En condicions estrictament controlades, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar la captura en viu amb finalitats científiques, culturals, de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones d'exemplars

adults d'algunes de les espècies que detalla l'annex. En casos excepcionals i amb les mateixes finalitats, també es pot autoritzar la recollida d'ous i de cries.

34.2 En cas que no comporti amenaça per a les poblacions de l'espècie, es pot autoritzar la captura en viu d'exemplars adults o la recollida d'ous i cries de les espècies que detalla l'annex amb la finalitat de reintroduir aquestes espècies en altres àrees de Catalunya. Aquestes operacions requereixen un informe previ del departament competent en matèria de medi ambient sobre l'estat de la població d'aquella espècie a Catalunya.

34.3 Excepcionalment, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, es pot autoritzar la captura en viu, la tinença i l'exhibició pública de mascles de pinsà (*Fringilla coelebs*), cadenera (*Carduelis carduelis*), verdum (*Carduelis chloris*) i passerell (*Carduelis cannabina*) per a activitats tradicionals destinades a concursos de cant, sempre que les activitats esmentades no comportin un detriment per a les poblacions d'aquestes espècies. Es prohibeix la captura, la tinença i l'exhibició pública de femelles de les espècies esmentades.

Article 35

Caça selectiva temporal

35.1 Només si cal reduir la població animal d'una espècie protegida, en interès de la protecció d'altres espècies assenyalades per l'annex o per prevenir danys importants a conreus, ramats o forests, es pot autoritzar la caça selectiva temporal d'espècies indicades per l'annex. Aquesta autorització té caràcter extraordinari i requereix un informe que demostrï que l'operació de caça selectiva que s'ha de practicar no posa en perill el nivell de població, la distribució geogràfica o la taxa de reproducció de l'espècie protegida en el conjunt de Catalunya.

35.2 Durant el temps que duri la cacera, aquesta ha de ser controlada per representants del departament competent en matèria de medi ambient.

Article 36

Captura d'ocells per a falconeria

El departament competent en matèria de medi ambient ha de regular la captura d'ocells rapinyaires per a la pràctica de la falconeria.

Article 37

Lliuraments a nuclis zoològics i altres centres

Es faculta el departament competent en matèria de medi ambient perquè lliuri a nuclis zoològics o a altres centres exemplars vius irrecuperables per a la natura, amb finalitats científiques o educatives, o exemplars dissecats o les seves parts de les

espècies protegides de la fauna salvatge autòctona recollides en l'annex d'aquesta Llei, tant si provenen de comisos com directament de la natura.

Capítol III

De la dissecció d'espècies protegides

Article 38

Autoritzacions de dissecció

38.1 En el cas d'animals morts, o d'animals ferits que s'han de sacrificar en no aconseguir-se que es recuperin, el departament competent en matèria de medi ambient en pot autoritzar la dissecció i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural o educatiu.

38.2 Només es pot permetre la dissecció als particulars si es demostra la mort natural de l'animal, però ha de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient. En cap cas no es pot autoritzar l'exhibició pública dels exemplars dissecats.

Article 39

Llibre de registre d'activitats de taxidèrma

39.1 Totes les institucions, tallers i persones que practiquen activitats de taxidèrma han de dur un llibre de registre en què han de constar les dades referents als exemplars de la fauna salvatge objecte de dissecció total o parcial.

39.2 Aquest llibre de registre, del qual s'han de determinar les dades per reglament, ha d'estar a disposició del departament competent en matèria de medi ambient perquè el pugui examinar.

Article 40

Registre de tallers de taxidermistes

Es crea el Registre de tallers de taxidermistes, dependent del departament competent en matèria de medi ambient. Per reglament s'han de fixar les condicions per accedir-hi.

Títol VI

Inspecció i vigilància

Article 41

Inspecció i vigilància dels animals de companyia

41.1 Corresponen als municipis o bé als consells comarcals o a les entitats locals supramunicipals, en el cas que els municipis els hagin cedit les competències, les funcions següents:

a) Exercir la inspecció i la vigilància dels animals de companyia.

- b) Establir un cens municipal d'animals de companyia d'acord amb el que preveu l'article 14, el qual ha d'estar a disposició de les administracions i les autoritats competents.
- c) Recollir i controlar els animals de companyia abandonats o perduts i els animals salvatges urbans.
- d) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

41.2 Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden ordenar, amb l'informe previ del departament competent en matèria de sanitat animal, aïllar o comissar els animals de companyia si s'ha diagnosticat, sota criteri veterinari, que pateixen malalties transmissibles a les persones, sigui per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, sigui per sacrificar-los, si cal.

41.3 El departament competent en matèria de medi ambient i el departament competent en matèria de sanitat animal poden dur a terme, quan hi concorrin circumstàncies excepcionals que puguin posar en perill el medi ambient o la sanitat animal, tasques d'inspecció als nuclis zoològics i comissar, si cal, els animals de companyia. S'ha de donar compte d'aquesta actuació a l'ens local del municipi on hi hagi l'animal de companyia afectat o el nucli zoològic de què es tracti, en un termini de quaranta-vuit hores.

Article 42

Inspecció i vigilància de la fauna salvatge

Corresponen al departament competent en matèria de medi ambient i als cossos i forces de seguretat la inspecció i la vigilància de les espècies de la fauna salvatge. Aquesta funció s'exerceix en col·laboració amb el departament competent en matèria de protecció dels animals, d'acord amb la normativa sobre sanitat animal.

Article 43

Col·laboració amb l'acció inspectora

Les persones posseïdores d'animals i les persones titulars de nuclis zoològics han de permetre a les autoritats competents les inspeccions i facilitar-los la documentació exigible.

Títol VII

Infraccions i sancions

Capítol I

Infraccions

Article 44

Classificació

44.1 Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

44.2 Són infraccions lleus:

- a) Tenir en possessió un gos, un gat, una fura o altres animals que s'han de registrar obligatòriament no inscrits en el Registre general d'animals de companyia.
- b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
- c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.
- e) Transportar animals incomplint els requisits establerts per l'article 8.
- f) No dur identificats els gats, els gossos i les fures i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desplega en relació amb aquesta identificació.
- g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.
- h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals sense l'autorització administrativa prèvia.
- i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats, amb l'excepció prevista en l'article 9.2.
- j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de nuclis zoològics.
- k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia.
- l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.
- m) Tenir espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també parts, ous, cries o productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.
- n) Practicar la caça, la captura o el comerç de qualsevol exemplar d'espècie de fauna vertebrada autòctona no protegida, llevat dels supòsits reglamentats.
- o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.
- p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.
- q) No evitar la fugida d'animals.
- r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.
- s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

- t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.
- u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre de nucli zoològic.
- v) No comunicar, la persona propietària o posseïdora, la desaparició d'un animal de companyia.
- x) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desplegui que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

44.3 Són infraccions greus:

- a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.
- b) No tenir el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia, o no tenir-lo diligenciat per l'Administració competent.
- c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.
- d) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el títol IV.
- e) Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.
- f) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria d'animals, si no han estat inscrits en el Registre de nuclis zoològics.
- g) Anul·lar el sistema d'identificació dels animals sense prescripció ni control veterinaris.
- h) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixin o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per les seves característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.
- i) Fer tir al colom.
- j) Incomplir l'obligació de vendre animals en les condicions a què fa referència l'article 24.1.c).
- k) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.
- l) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la salut.
- m) Fer matances públiques d'animals.
- n) Instal·lar atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres assimilables.
- o) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.

p) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

r) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

r bis) Practicar la caça, la captura en viu, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

s) No estar inscrit en el Registre de nuclis zoològics.

t) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.

u) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut.

v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

w) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge on la caça és prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel departament competent en matèria de medi ambient.

x) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.4 de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada la seva participació en aquestes curses.

y) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes sobre animals que no estan identificats i registrats en el Registre d'animals de competició.

y bis) Posseir o emprar arts de caça o captura prohibits, o comerciar-hi, especificats en l'annex 3 del Reial decret 1095/1989, de 8 de setembre, pel qual es declaren les espècies de caça i pesca i s'estableixen les normes per a la seva protecció, o bé en la norma que el substitueixi, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

z) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

z bis) Incomplir l'obligatorietat d'esterilitzar els animals de companyia en els supòsits determinats legalment.

44.4 Són infraccions molt greus:

a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.

- b) Sacrificar gats, gossos i fures fora dels casos esmentats per l'article 11.2.
- c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.
- d) Capturar gossos, gats i fures ensalvatgits mitjançant l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del departament competent en matèria de medi ambient.
- e) No evitar la fugida d'animals d'espècies de fauna salvatge no autòctona, d'animals de companyia exòtics o d'híbrids de manera que pugui comportar una alteració ecològica greu.
- f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.
- g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.
- h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.
- i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna salvatge autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.
- j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.
- k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Capítol II

Sancions

Article 45

Multes, comís i tancament d'instal·lacions

45.1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes de fins a 20.000 euros.

45.2 La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment d'estendre l'acta d'inspecció o interposar la denúncia. La imposició de la multa també comporta, en tots els casos, el comís dels arts de caça o captura i dels instruments amb què s'ha dut a terme, els quals poden de ser retornats a la persona propietària un cop abonada la sanció, llevat que es tracti d'arts de caça o captura prohibits.

45.3 La comissió de les infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus

pot comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, amb la corresponent anotació al Registre de nuclis zoològics, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.

45.4 L'incompliment d'alguna de les normatives o condicions d'una autorització excepcional per a la captura o la possessió d'un animal d'una espècie de fauna autòctona pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització pels agents de l'autoritat.

45.5 Les persones que disposen d'aquestes autoritzacions excepcionals, en el cas de ser sancionades per l'incompliment d'alguns dels termes o normatives en aquesta matèria, han de ser inhabilitades per a l'activitat a què fa referència l'apartat 4 per un període d'un any a cinc anys.

Article 46

Quantia de les multes

46.1 Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros fins a 400 euros; les greus, amb una multa de 401 euros fins a 2.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros fins a 20.000 euros.

46.2 En la imposició de les sancions s'han de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.
- e) El volum de negoci de l'establiment.
- f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
- g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- h) El fet que hi hagi requeriment previ.

46.3 Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació. Si s'hi aprecia la reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar fins al doble de l'import màxim de la sanció corresponent a la infracció comesa, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a la infracció molt greu.

46.4 En el cas de comissió, per primer cop, d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental, de prestació de serveis de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals, o d'avertiment, sense que calgui iniciar un procediment sancionador, llevat de les infraccions comeses en matèria de fauna autòctona, en les quals sempre s'ha d'iniciar l'expedient sancionador corresponent. D'acord amb el que s'estableix per reglament, el Govern

pot estendre aquestes actuacions d'educació ambiental o de prestació d'activitats de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals a qualsevol infractor, sigui quina sigui la infracció comesa, i, si escau, la sanció imposada, com a mesura específica complementària.

Article 47

Comís d'animals

47.1 Les administracions poden comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normatives que la despleguin.

47.2 En el cas de comissos d'exemplars de fauna salvatge autòctona capturats in situ, sempre que es tingui la seguretat que estan en perfectes condicions, els exemplars poden de ser alliberats immediatament.

47.3 Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís pot de ser perillós per a la seva supervivència, els pot comportar patiments innecessaris o, en el cas de fauna autòctona, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, el departament competent en matèria de medi ambient pot decidir la destinació final de l'animal.

47.4 Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en el cas que la persona sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.

47.5 Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions que hi estiguin relacionades i, en el cas de fauna salvatge autòctona, la rehabilitació de l'animal per alliberar-lo van a compte de la persona causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 48

Responsabilitat civil i reparació de danys

48.1 La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats. Les espècies de fauna protegida, indicades en l'annex, tenen el valor econòmic següent:

A: 6.000 euros

B: 2.000 euros

C: 300 euros

D: 100 euros

El valor econòmic per la mort o la irrecuperabilitat de qualsevol exemplar d'espècie de vertebrat salvatge no cinegètic, exceptuant-ne els rosegadors no protegits i els peixos, llevat dels supòsits autoritzats, és, com a mínim, la determinada per a la categoria D. A les espècies salvatges de presència accidental o ocasional a Catalunya que no tinguin un origen provocat per l'home se'ls aplica el valor econòmic de la categoria C.

48.2 En els contenciosos que tinguin per objecte el valor econòmic d'un animal, sempre que aquest valor no resulti de la factura de compra corresponent, s'estableix el valor mínim dels animals de companyia en la quantia equivalent a la compra d'un animal de la mateixa espècie i raça.

48.3 Si l'animal no pertany a una raça determinada i no hi ha cap prova de la seva adquisició a títol oneros, el paràmetre d'avaluació econòmica de l'animal s'ha de centrar en el valor de mercat d'animals de característiques similars.

Article 49

Responsables de les infraccions

49.1 És responsable per infraccions d'aquesta Llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o per omissió infringeixi els preceptes continguts en aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

49.2 Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 50

Procediment sancionador

Per imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei, cal seguir el procediment sancionador regulat pel Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i també la Llei de l'Estat 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 51

Administració competent per sancionar

51.1 La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon:

a) En el cas de les infraccions relatives a la fauna salvatge autòctona:

Primer. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus o greus.

Segon. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

b) Per a la resta d'infraccions:

Primer. Als alcaldes dels municipis de 5.000 habitants o més, si es tracta d'infraccions lleus comeses en el terme municipal.

Segon. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent

en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus comeses en municipis de menys de 5.000 habitants, i també si es tracta d'infraccions greus.

Tercer. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

51.2 No obstant el que estableix l'apartat 1, la competència per sancionar infraccions d'aquesta Llei relatives als espectacles, les activitats i els establiments inclosos en el Catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics sotmesos a la Llei 10/1990, de 15 de juny, correspon al departament competent per aplicar la Llei 10/1990, o norma que la substitueixi.

Article 52

Multes coercitives

52.1 Si la persona que hi està obligada no compleix les obligacions establertes per aquesta Llei, l'autoritat competent la pot requerir perquè, en un termini suficient, les compleixi, amb l'advertiment que, en el cas contrari, se li imposarà una multa coercitiva amb assenyalament de quantia, si escau, i fins a un màxim de 500 euros, sens perjudici de les sancions aplicables.

52.2 En cas d'incompliment, l'autoritat competent pot dur a terme requeriments successius fins a un màxim de tres. En cada requeriment, la multa coercitiva pot de ser incrementada el 20% respecte de la multa acordada en el requeriment anterior.

52.3 Els terminis concedits han de ser suficients per poder dur a terme la mesura de què es tracti i per evitar els danys que es puguin produir si no s'adopta la mesura en el temps corresponent.

Disposicions addicionals

Disposició adicional 1

Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge

Es crea la Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge a fi de vetllar perquè les instal·lacions siguin segures per a les persones i els animals i perquè els nuclis zoològics tinguin cura del benestar dels animals. S'han d'establir per reglament les funcions i el règim de funcionament d'aquesta Comissió.

Disposició adicional 2

Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia i Registre d'animals de competició

2.1 Es crea el Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia, en el qual s'han d'inscriure les empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

2.2 Es crea el Registre d'animals de competició, en el qual s'han d'inscriure els animals

que s'utilitzen en competicions o curses on es fan apostes.

2.3 S'han d'establir per reglament el contingut i el funcionament dels registres a què fa referència aquesta disposició.

Disposició addicional 3

Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals

Es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, l'organització i les finalitats del qual, en compliment d'aquesta Llei, han de ser establerts per reglament.

Disposició addicional 4

Campanyes de divulgació

El Govern ha d'elaborar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores, campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta Llei per als cursos escolars i per a la població en general.

Disposició addicional 5

Normativa específica

5.1 Es regeixen per la normativa específica corresponent:

- a) Els animals d'explotacions ramaderes.
- b) La pesca, la recollida de marisc, la captura d'animals i la caça.
- c) Els gossos considerats potencialment perillosos.
- d) Els gossos pigall.
- e) Els animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques.

5.2 La protecció de la fauna autòctona també ha de ser regulada per la seva normativa específica, sens perjudici de l'aplicabilitat de la normativa general de protecció dels animals establerta per aquesta Llei.

Disposició addicional 6

Pràctica de la pesca esportiva amb peix viu

Sens perjudici del que disposa l'article 28, es pot autoritzar la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peix viu, restringida a les espècies que s'estableixin per reglament.

Disposició addicional 7

Consell Assessor sobre els Drets dels Animals

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, s'ha de crear el Consell Assessor sobre els Drets dels Animals, constituït per representants dels sectors interessats i de les administracions competents, que ha de tenir funcions d'assessorament en matèria de protecció dels animals.

Disposició adicional 8

Destinació dels ingressos procedents de les sancions

El departament competent en matèria de medi ambient ha de destinar els ingressos procedents de les sancions per infraccions d'aquesta Llei a actuacions que tinguin per objecte el foment de la protecció dels animals.

Disposició adicional 9

Modificació del barem de valoració i de les categories per espècie

Es faculta el Govern perquè modifiqui per decret el barem de valoració establert per l'article 48.1, i també, segons l'evolució de les poblacions, la categoria per espècie que recull l'annex.

Disposició adicional 10

Suport als ens locals

10.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, línies d'ajuts als ens locals perquè els facilitin dur a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós.

10.2 El departament competent en matèria de medi ambient ha de donar suport tècnic i assessorament als ens locals perquè duguin a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós. Els termes i les condicions d'aquest suport s'han de regular per mitjà de convenis de col·laboració.

Disposició adicional 11

Recollida d'animals exòtics

11.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir convenis amb els ens locals per fixar els termes en què aquests ens locals han de recollir i lliurar a centres especialitzats els animals exòtics abandonats o perduts.

11.2 Els ens locals poden concertar l'execució de la prestació dels serveis de recollida i lliurament a què fa referència l'apartat 1 amb les entitats o les empreses que disposin dels mitjans tècnics i personals adequats.

Disposició adicional 12

Pròrroga en l'aplicació de l'article 11.1 de la Llei 22/2003 en determinats casos

El Govern pot prorrogar el termini d'entrada en vigor de l'article 11.1 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, recollit en l'article 11.2 d'aquest Text refós, que era l'1 de gener de 2007, d'acord amb el que preveu la disposició final quarta de la Llei 22/2003, fins a un màxim d'un any, als municipis o a les entitats supramunicipals que tenen delegades les competències en la matèria, si constata una greu dificultat per aplicar l'article esmentat, sempre que l'ajuntament o l'entitat

supramunicipal afectat presenti un pla que comprometi l'assoliment en aquest període de temps dels objectius previstos en l'article esmentat.

Disposició addicional 13

Dotació econòmica de programes de reeducació i conscienciació

Als efectes del que disposa l'article 32.4 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, en la redacció establerta per l'article 6.6 d'aquesta Llei, que es recull en l'article 46.4 d'aquest Text refós, el Govern ha d'aprovar i dotar econòmicament abans de l'1 de gener de 2007 programes concrets de reeducació i de conscienciació de respecte envers la natura i els animals, els quals han d'incloure necessàriament la instrucció sobre els drets i les obligacions dels propietaris o els posseïdors d'animals i del règim de protecció dels animals.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria 1

Curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, els centres de recollida d'animals de companyia i tota la resta de nuclis zoològics han d'haver complert l'obligació de l'execució del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

Disposició transitòria 2

Grup d'espècies de fauna no autòctona

Qui posseeixi animals pertanyents al grup d'espècies de fauna no autòctona ho ha de notificar al departament competent en matèria de medi ambient de la manera que s'estableixi per reglament, abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.

Disposicions finals

Disposició final 1

Desplegament i execució

1.1 El Govern ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el reglament per desplegar-la i executar-la.

1.2 El Govern ha d'establir la dotació pressupostària suficient per aplicar i desplegar aquesta Llei.

Disposició final 2

Programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini de sis mesos a comptar a partir de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el Govern ha d'aprovar el programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals a què fa referència aquesta Llei.

Disposició final 3

Actualització de les sancions pecuniàries

Per decret del Govern de la Generalitat, es poden actualitzar els màxims de les sancions pecuniàries establertes per aquesta Llei, tenint en compte la variació de l'índex de preus de consum.

Annex 2

Más de la mitad de los zoos funciona sin autorización

España, ante el Tribunal de Luxemburgo por infringir la directiva sobre zoológicos

*Más de la mitad de los zoos (actualmente, unos 80 de los 130 existentes) funcionan en España sin **autorización administrativa**. Por lo tanto, no hay garantías de que tengan inspecciones periódicas ni que sus instalaciones sean adecuadas. Así, lo denunció en el 2006 la Asociación Nacional Protectora de Animales (**ANPA**) y así lo está corroborando la UE.*

Por todo ello, la Comisión Europea que ha acabado el expediente contra España– ha enviado la denuncia contra España al Tribunal de Luxemburgo por un posible incumplimiento de la directiva sobre instalaciones zoológicas de 1999. El caso afecta a

casi todas las comunidades autónomas; sólo se libran Andalucía, Catalunya, Madrid y País Vasco.

La asociación ANPA denunció la situación de los zoos porque en España ni siquiera hay una administración autonómica responsable de las autorizaciones y las inspecciones (como estableció la ley estatal en el 2003). La consecuencia de este descontrol es que con frecuencia los animales están alojados en poco espacio y en malas condiciones.

"La ley exige un enriquecimiento medioambiental de la instalación zoológica, y eso muchas veces no se da. Así, los animales sufren estrés o ejecutan movimientos no naturales repetitivos, como andar en círculos o subir y bajar compulsivamente los barrotes de una jaula", dice Alberto Díez Michelena, secretario general de ANPA. La falta de espacio la sufren los primates, y también los mamíferos marinos.

En este sentido, Díez Michelena se refiere al delfinario de Palma de Mallorca, que debería ser ampliado. Muchos zoos son inseguros (no siempre hay separación y vallas entre el público y los animales salvaje); y es frecuente "el abuso del espectáculo de circo" (niños que acarician animales, delfines que saltan entre aros o sirven para hacer esquí acuático), cuando la ley dice que el espectáculo debe estar a servicio de la educación ambiental.

Además, se deberían de llevar a cabo planes de conservación, pero se burla esta exigencia con burdos planes de cría en cautividad de especies que no están en peligro. El origen del problema es que las competencias sobre autorización e inspección – transferidas a las comunidades autónomas– las deben ejecutar áreas o departamentos poco coordinados (Ganadería y Conservación), con lo cual los zoos quedan a veces en un limbo legal.

Además, la situación es apremiante porque España tiene colecciones privadas muy amplias y variadas (paquidermos, mamíferos marinos, felinos), lo que hace más caras las inversiones de mejora y de adecuación. Por eso, en los últimos tiempos se han cerrado zoos en Valladolid (Valwoo), Toledo (Granjas Koki) o el zoo de Almendralejo.

Marta García, subdirectora general de Biodiversidad del Ministerio de Medio Ambiente, declaró que "las competencias de control e inspección están transferidas a las comunidades autónomas", por lo que el papel de su Ministerio es "ayudar que estas puedan cumplir con la directiva europea", por lo que se ha creado un grupo de trabajo para este fin.

La subdirectora admite que la UE no se ha dado por satisfecha con las respuestas del Gobierno al expediente abierto y anunció que se hará un inventario estatal de zoos para conocer la situación real. "Falta formación y especialistas en zoos. Organizaremos un curso para formar a los técnicos de las comunidades", dijo.

www.lavanguardia.es

1. Programme information

Polar bear

Ursus maritimus

EEP established in 2006.

Goal(s)

Percentage of gene diversity 90% saved in 100 years.

2. Programme personnel

Species Coordinator

Janos Szantho (Amsterdam)

Species Committee members

Dag Enke (Nurnberg)

Pavel Brandl (Praha)

Gerard Meijer (Rhenen)

Antje Zimmerman (Rostock)

Martin van Wees (Rotterdam)

Natalia Popova (St-petersburg)

Ulrike Rademacher (Stuttgart)

Mati Kaal (Tallinn)

Maria Krakowiak (Warszawa)

Harald Schwammer (Wien-zoo)

Jens Lilleor (Aalborg)

3. Activities

Species Committee

Last election: No election ever held.

Last meeting:

Conservation activities

Not specified.

Research activities

Not specified.

4. Publications

Studbook

Recent edition: Not yet published.

Next edition: 2010

Husbandry guidelines

Published in 1998.

Polar bear
EEP Annual Report 2007 - 2008

5. Status

Status and developments over the year 2007 - 2008

Polar bear
Ursus maritimus

New	No reply	Participants	Status 1 Jan.	Births (DNS)	EAZA zoos		non-EAZA zoos		Deaths	31. Dec.
					In	Out	In	Out		
*		AALBORG	0.2.0	2.0.0 (1.0.0)	1.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.2.0
*		AMNEVILLE	3.0.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.0.0	2.0.0
*		AMSTERDAM	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0
*		BERLIN-TIERPARK	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		BERLIN-ZOO	2.3.0	0.0.1 (0.0.1)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.3.0
*		BREMERHAVEN	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.2.0
*		BRNO	1.1.0	3.0.0 (0.0.0)	0.0.0	3.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		BUDAPEST	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		DEIGNE	2.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.1.0
*		EDINBURGH	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
*		FASANO_NE	1.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0	0.0.0	1.1.0
*		GELSENKIRCHEN	1.3.0	0.0.0 (0.0.0)	2.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0	2.3.0
*		HAMBURG	0.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.2.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0
*		KARLSRUHE	1.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.2.0
*		KOBENHAVN-ZOO	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	1.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		LA-FLECHE	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		LES-MATHES	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		MIERLO	0.3.0	0.0.0 (0.0.0)	2.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.4.0
*		MOSKVA	1.3.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	1.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.3.0
*		MULHOUSE	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		MUNCHEN	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	1.0.0	0.0.0	0.1.0	0.0.0	0.0.0	1.2.0
*		MYKOLAYIV	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		NEUMUNSTER	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		NOVOSIBIRSK	1.0.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.0.0
*		NURNBERG	1.2.0	0.1.1 (0.0.0)	0.0.0	1.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.1	0.2.0
*		NYIREGYHAZA	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	1.0.0	0.0.0	0.1.0	2.0.0
*		ORSA	0.0.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0
*		PALIC	2.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.0.0	0.0.0	1.1.0
*		PEAUGRES	1.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0	1.1.0
*		PISTOIA	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	1.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
*		PRAHA	0.2.0	0.0.1 (0.0.1)	1.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.2.0
*		RANUA	1.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.2.0
*		RHENEN	3.3.0	0.0.2 (0.0.1)	0.0.0	2.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.2.1
*		RIGA	0.0.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0
*		ROSTOCK	1.3.0	0.0.0 (0.0.0)	0.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0	1.3.0
*		ROTTERDAM	0.0.0	0.0.0 (0.0.0)	3.2.0	2.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		ST-PETERSBURG	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
*		STUTTGART	1.2.0	1.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.1.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.1.0
*		TALLINN	1.0.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.0.0
*		THOIRY	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
*		WARSAWA	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0	0.0.0
*		WIEN-ZOO	1.2.0	0.0.2 (0.0.0)	0.1.0	1.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0	0.2.2
*		WROCLAW	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
*		WUPPERTAL	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
		Total (44)	37.60.0	6.1.7 (1.0.3)	11.7.0	11.7.0	1.1.0	1.1.0	2.6.1	40.55.3

ESB (European Studbooks)

Ós bru – Informe EASA 2007-2008

Brown bear ESB Annual Report 2007 - 2008

1. Programme information

European brown bear
Kamchatka brown bear
Grizzly bear
Isabel brown bear
Kodiak bear
Syrian brown bear
Hybrid brown bear

Ursus arctos arctos
Ursus arctos beringianus
Ursus arctos horribilis
Ursus arctos isabellinus
Ursus arctos middendorffi
Ursus arctos syriacus
Ursus arctos HYBRID

ESB established in 1994.

Goal(s)

Percentage of gene diversity 90% saved in 100 years.

2. Programme personnel

European Studbook Keeper
José Kok (Rhenen)

3. Publications

Studbook

Recent edition: 2006
Next edition: 2009

Husbandry guidelines

Published in 1997.

Brown bear
ESB Annual Report 2007 - 2008

BOCHUM	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
BRATISLAVA	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
CABARCENO	2.0.60	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.0.60
CHOMUTOV	2.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.2.0
COLWYN-BAY	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
DARICA	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
DEIGNE	1.5.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.5.0
EBERSWALDE	2.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.1.0
GDANSK	0.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.2.0
HALLE	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
HANNOVER	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
INNSBRUCK	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
KATOWICE	1.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.2.0
LA-FLECHE	0.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.2.0
LANDAU	0.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.2.0
LANGNAU	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
LIGNANO	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
LISBOA-ZOO	1.3.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.3.0
LISIEUX	1.0.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.0.0
MADRID-ZOO	3.5.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	3.5.0
MULHOUSE	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
MUNCHEN	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
NEUNKIRCHEN	1.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.1.0
PLZEN	1.0.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.0.0
RHENEN	1.4.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.4.0
ROMA	5.4.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	5.4.0
SANTILLANA	2.3.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	2.3.0
SCHWERIN	0.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.2.0
ST-AIGNAN	0.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.2.0
WARSZAWA	1.2.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	1.2.0
WHIPSDADE	0.4.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.4.0
WROCLAW	0.1.0	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.1.0
Total (38)	34.70.60	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	34.70.60
Non-EAZA Institutions (23)	25.41.2	0.0.0 (0.0.0)	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	0.0.0	25.41.2

Discrepancy notes

Kodiak bear
Ursus arctos middendorffi

ROSTOCK

The status on 1 January 2007 is 1.1.0 instead of 1.2.0 as listed on 31 December 2006. 0.1 died in 2006 but was not previously reported.

Summary

There is still a problem with getting correct data in time from non EAZA institutions.